அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ ஶ்ரீ: ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஶ்ரீஜக³த்³கு³ருக்³ரந்த²மாலா

॥ स्वात्मप्रकाशिका ॥

॥ ஸ்வாத்மப்ரகாஶிகா ॥

ஶ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்
ஶ்ரீரங்கம்.
1963

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्ज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை.

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹா ஸந்நிதானம் அவர்களின் பரமானுக்ரஹத்தால் பிரசுரிக்கப்பட்டுவருகின்ற ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலையில் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யார் அருளிய கிரந்தங்களில் **ஸ்வாத்மப்ரகாஶிகா**, என்ற பிரகரணத்துக்கு வழக்கம்போல பதவுரை பொழிப்புரை, விரிவுரைகளுடன் வெளிவந்துள்ளன.

ஸ்வாத்மப்ரகாஶிகா: ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நன்கு தெரிந்துகொண்ட ஓர் சிஷ்யன், முன்போலவே மறுபடியும் பிரபஞ்சம் தனக்கு உண்மை போலவே தோன்றுவதைக் கண்டு, குருவினிடம் கேட்கிறுன். 4-வது சுலோகம் முதல் 19-வது சுலோகம் வரை "எல்லாம் ஸச்சிதானந்த வஸ்துவே, பிரபஞ்சம் வெறும் தோற்றம் தான்" என்பதை பல திருஷ்டாந்தங்களால் விளக்கி குரு உபதேசிக்கிறுர். குருவின் அருளால் ஸந்தேஹம் நீங்கப்பெற்ற சிஷ்யன் 20-வது சுலோகம் முதல் 67-வது சுலோகம் வரை தன் அனுபவத்தை வெளியிடுகிறுன். தேஹாதிகளால் நடத்தப்பெறும் பிரபஞ்ச வியவஹாரம் ஒன்றிலாவது கொஞ்சமும் ஆத்மாவுக்கு ஸம்பந்தம் கிடையாது என்பதை நன்கு உணர்ந்த ஞானி ராஜ்யபரிபாலனம்வரை எந்தக் காரியத்தைச் செய்த போதிலும் அவனுடைய ஆத்மானுபவத்திற்குச் சிறிதும் குறைவு ஏற்படாது என்பதை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறுன். இது போல் தத்வ பரிசீலனம் செய்யும் மற்றவர்களுக்கும் இதே அனுபவம் ஏற்படும் என்பதைக் கடைசி சுலோகம் கூறுகிறது.

ஸ்ரீ பகவத்பாதாள் அருளிய உயர்ந்த இந்த நூல் சிறந்த முறையில் வெளிவரும்படி பரமானுக்ரஹம் செய்து உள்ள சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குருவின் மலரடிகளை எப்பொழுதும் பணிவோமாக.

K.V. சுப்பரத்னம் அய்யர்,
பொதுக் கார்யதர்சி.
அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி

॥ श्रीः ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ स्वात्मप्रकाशिका ॥

॥ ஸ்வாத்மப்ரகாஶிகா ॥

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

[ப்ரஹ்மம்தான் ஸத்யம், ப்ரஹ்மத்தை அறியாததினுலேயே அதில் பிரபஞ்சம் தோன்றுகிறது, ஜீவனுகத் தோன்றுகிறவனுடைய வாஸ்தவமான ஸ்வரூபம் பிரஹ்மமே யாகும், ஆகையால் அவனிடம் தோன்றும் ஸம்ஸாரமும் கல்பிதமேயாகும், என்று வேத வாக்கியங்களாலும், குருவின் உபதேசத்தினுலும், யுக்தியினுலும் எவ்வளவு நிச்சயமாகத் தெரிந்துவிட்டபோதிலும் இவ்விஷயம் நன்கு அனுபவத்திற்கு வரவில்லையேயென்று கவலைப்படும் சிஷ்யனுக்கு அனுபவத்திற்கு வரும்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை நன்கு விளக்கிக் காட்டுவதற்காக 68 சுலோகங்கள் கொண்ட இச்சிறு பிரகரணம் ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கண்டபடி அனுஸந்தானம் செய்கிறவர்களுக்கு ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் அவசியம் ஏற்படுமென்று கடைசியில் உறுதியும் சொல்கிருர்கள்.]

जगत्कारणमज्ञानमेकमेव चिदन्वितम् ।
एक एव मनः साक्षी जानात्येवं जगत्त्रयम् ॥ १ ॥

ஜக³த்காரணமஜ்ஞானமேகமேவ சித³ன்விதம் ।
ஏக ஏவ மன꞉ ஸாக்ஷீ ஜானுத்யேவம் ஜக³த்த்ரயம் ॥ 1 ॥

जगत्कारणं = ஜகத்திற்குக் காரணமாக இருப்பது,
ஜக³த்காரணம்

चिदन्वितं = சைதன்யத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்ட,
சித³ன்விதம்

अज्ञानं = அக்ஞானம்,
அஜ்ஞானம்

एकं एव = ஒன்றுதான்,
ஏகம் ஏவ

जगत्त्रयं = மூவுலகமும்,
ஜக³த்த்ரயம்

एवं = இவ்விதம்தான் என்று,
ஏவம்

मनः साक्षी = மனதிற்கும் ஸாக்ஷியாயிருக்கிற,

மன: ஸாக்ஷீ

एक एव = ஒருவரே,

ஏக ஏவ

जानाति = அறிகிருர்.

ஜாஞதி

ஜகத்திற்குக் காரணமாயிருப்பது சைதன்யத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்ட அக்ஞானம் ஒன்றுதான். மூவுலகமும் இவ்விதம்தான் என்று மனதிற்கும் ஸாக்ஷியாயிருக்கிற ஒருவரே அறிகிறார். **(1)**

विवेकयुक्तबुद्ध्याऽहं जानाम्यात्मानमद्वयम् ।
तथाऽपि बन्धमोक्षादिव्यवहारः प्रतीयते ॥ २ ॥

விவேகயுக்தபு³த்³த⁴யா(அ)ஹம் ஜாஞம்யாத்மானமத்³வயம் ।
ததா²(அ)பி ப³ந்த⁴மோக்ஷாதி³வ்யவஹாரः ப்ரதீயதே ॥ 2 ॥

विवेकयुक्तबुद्ध्या = விவேகத்தோடு கூடின புத்தியினுல்,

விவேகயுக்தபு³த்³த⁴யா

अहं = நான்,

அஹம்

अद्वयं = இரண்டற்றதான,

அத்³வயம்

आत्मानं = ஆத்மாவை,

ஆத்மானம்

जानामि = அறிகிறேன்,

ஜாநாமி

तथाऽपि = அப்படியிருந்தும்,

ததா²(அ)பி

बन्धमोक्षादिव्यवहारः = பந்தம், மோக்ஷம், முதலான வியவஹாரம்,

ப³ந்த⁴மோக்ஷாதி³வ்யவஹாரः

प्रतीयते = தோன்றிக்கொண்டேயிருக்கிறது.

ப்ரதீயதே

'ஆத்மா ஒன்றுதான், அதைக் காட்டிலும் வேருன இரண்டாவது வஸ்துவே கிடையாது என்று விவேகத்தோடு கூடின புத்தியினுல் நான் அறிகிறேன். அப்படி யிருந்தும் பந்தம், மோக்ஷம் முதலான வியவஹாரம் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கிறது. **(2)**

विवर्तोऽपि प्रपञ्चो मे सत्यवद्भाति सर्वदा ।
इति संशयपाशेन बद्धोऽहं छिन्धि संशयम् ॥ ३ ॥

விவர்தோ(அ)பி ப்ரபஞ்சோ மே ஸத்யவத்^{3}பா^{4}தி ஸர்வதா^{3} ।
இதி ஸம்ஶயபாஶேன ப^{3}த்^{3}தோ^{4}(அ)ஹம் சி^{2}ந்த்^{3}தி^{4} ஸம்ஶயம்॥ 3 ॥

प्रपञ्चः ப்ரபஞ்ச:	=	பிரபஞ்சமானது,
विवर्तोऽपि விவர்தோ(அ)பி	=	வெறும் தோற்றமாயிருந்தபோதிலும்,
मे மே	=	எனக்கு,
सर्वदा ஸர்வதா^{3}	=	எப்பொழுதும்,
सत्यवत् ஸத்யவத்	=	உண்மைபோலவே,
भाति பா^{4}தி	=	பிரகாசிக்கிறது,
इति இதி	=	என்கிற,
संशयपाशेन ஸம்ஶயபாஶேன	=	ஸம்சயமாகிற கயிற்ருல்,
अहं அஹம்	=	நான்,
बद्धः ப^{3}த்^{3}த^{4}:	=	கட்டுப்பட்டவனுக (இருக்கிறேன்.),
संशयं ஸம்ஶயம்	=	அந்த ஸம்சயத்தை,
छिन्धि சி^{2}ந்த்^{3}தி^{4}	=	அறுத்துவிடும்.

பிரபஞ்சமானது வெறும் தோற்றமாக இருந்த போதிலும் எனக்கு எப்பொழுதும் உண்மைப்பொருளாகவே விளங்குகிறது. இவ்விஷயத்தில் ஸம்சயமாகிற கயிற்ருல் நான் கட்டுப்பட்டவனுக இருக்கிறேன். அந்த ஸம்சயத்தை அறுத்துவிடும்.

[சாஸ்திரங்களில் பிரஹ்மமாகிற ஸத்ய வஸ்துவில் அக்ஞானத்தினுல் கல்பி க்கப்பட்டு இப்பிரபஞ்சம் தோன்றுகிறதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது யுக்திக் கும் பொருத்தமாகவே இருக்கிறது. ஆனுலும் அனுபவத்திற்கு வரவில்லையே? என்று

தன்னுடைய நிலையை முதல் மூன்று சுலோகங்களால் சிஷ்யன் குருவினிடம் தெரிவிக்கிறான்.] **(3)**

एवं शिष्यवचः श्रुत्वा गुरुराहोत्तरं स्फुटम् ।

ஏவம் ஶிஷ்யவச꞉ ஶ்ருத்வா கு³ருராஹோத்தரம் ஸ்பு²டம் ।

एवं = இவ்விதமாக,

ஏவம்

शिष्यवचः = சிஷ்யனுடைய வார்த்தையை,

ஶிஷ்யவச꞉

श्रुत्वा = கேட்டு,

ஶ்ருத்வா

गुरुः = குருவானவர்,

கு³ரு꞉

स्फुटम् = தெளிவாக,

ஸ்பு²டம்

उत्तरं = பதிலை,

உத்தரம்

आह = சொல்கிறார்.

ஆஹ

இவ்விதமாக சிஷ்யனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு குருவானவர் தெளிவாக பதில் கூறுகிறார்.

नाज्ञानं न च बुद्धिश्च न जगत्न च साक्षिता ॥ ४ ॥
बन्धमोक्षादयः सर्वे कृताः सत्येऽद्वये त्वयि ।

நாஜ்ஞானம் ந ச பு³த்³தி⁴ஶ்ச ந ஜக³த்ன ச ஸாக்ஷிதா ॥ 4 ॥
ப³ந்த⁴மோக்ஷாத³ய꞉ ஸர்வே க்ருதா꞉ ஸத்யே(அ)த்³வயே த்வயி ।

अज्ञानं = அக்ஞானம் என்பதும்,

அஜ்ஞானம்

न = கிடையாது,

ந

बुद्धिश्च = புத்தியும்,

பு³த்³தி⁴ஶ்ச

न = கிடையாது,

ந

जगत्न च **ஜக³த்ன ச**	=	ஜகத்தும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
साक्षिता च **ஸாக்ஷிதா ச**	=	ஸாக்ஷியாயிருக்கும் தன்மையும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
बन्धमोक्षादय: **ப³ந்த⁴மோக்ஷாத³ய:**	=	பந்தம், மோக்ஷம் முதலான,
सर्वे **ஸர்வே**	=	எல்லா வியவஹாரங்களும்,
सत्ये **ஸத்யே**	=	ஸத்யமான,
अद्वये **அத்³வயே**	=	இரண்டற்ற,
त्वयि **த்வயி**	=	உன்னிடத்தில்,
कृता: **க்ருதா:**	=	கல்பிக்கப்பட்டவைகளே யாகும்.

அக்ஞானம் என்பதும் கிடையாது, புத்தியும் கிடையாது, ஜகத்தும் கிடையாது, ஸாக்ஷியாயிருக்கும் தன்மையும் கிடையாது. பந்தம், மோக்ஷம் முதலான எல்லா வியவஹாரங்களும் ஸத்யமான இரண்டற்ற உன்னிடத்தில் கல்பிக்கப்பட்டவைகளே யாகும்.

[சிஷ்யன் தன்னுடைய ஸந்தேஹத்தைச் சொல்லும் போது அக்ஞானம், புத்தி, ஜகத், ஸாக்ஷி, பந்தம், மோக்ஷம் முதலான வார்த்தைகளை உபயோகித்திருக்கிறன். அந்தந்த வார்த்தைகளால் குறிக்கப்படும் பொருள்கள் வாஸ்தவமாக இருப்பதாக சிஷ்யனுக்கு எண்ணமிருக்குமேயானல் அதை முதலில் நிவர்த்தி செய்யவேண்டு மென்று கருதி குரு இவ்விதம் சொல்கிறர். ஆத்மா என்பது ஒன்று தான் வாஸ்தவ மாயுள்ள வஸ்து, அதைத்தவிற வேறு இரண்டாவது வஸ்துவே கிடையாது, அந்த ஆத்மாதான் நீ, இதை அஸ்திவாரமாக வைத்துக்கொண்டுதான் எல்லாத் தோற்றங்க ளும் ஏற்படுகின்றன, என்ற வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தை முதலில் எடுத்துச் சொல்லி விட்டு பின்னல் இவ்விஷயத்தை திருஷ்டாந்தங்களினாலும் யுக்திகளினலும் மனஸில் நன்கு பதியும்படி உபதேசிக்கிறர்.]

भातीत्युक्ते जगत् सर्वं सद्रूपं ब्रह्म तद्भवेत् ॥ ५ ॥

பா⁴தீத்யுக்தே ஜக³த் ஸர்வம் ஸத்³ரூபம் ப்³ரஹ்ம தத்³ப⁴வேத் ॥ 5 ॥

सर्पादौ रज्जुसत्तेव ब्रह्मसत्तै केवलम् ।
प्रपञ्चाधाररूपेण वर्तते तज्जगन्न हि ॥ ६ ॥

ஸர்பாதௌ³ ரஜ்ஜுஸத்தேவ ப்³ரஹ்மஸத்தை கேவலம் ।
ப்ரபஞ்சாதா⁴ரரூபேண வர்ததே தஜ்ஜக³ன்ன ஹி ॥ 6 ॥

सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லா,
जगत् **ஜக³த்**	=	ஜகத்தும்,
भाती **பா⁴தீ**	=	பிரகாசிக்கிறது,
इति **இதி**	=	என்று,
उक्ते **உக்தே**	=	சொன்னால்,
तत् **தத்**	=	அது,
सद्रूपं **ஸத்³ரூபம்**	=	இருக்கும் ஸ்வரூபத்தையுடைய,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	பிரஹ்மமாகத்தான்,
भवेत् **ப⁴வேத்**	=	இருக்கவேண்டும்,
सर्पादौ **ஸர்பாதௌ³**	=	பாம்பு முதலானவைகளில், (தோன்றும் இருப்பானது),
रज्जुसत्ता **ரஜ்ஜுஸத்தா**	=	கயிற்றின் இருப்பு தான்,
इव **இவ**	=	அதைப்போல,
ब्रह्मसत्ता एव **ப்³ரஹ்மஸத்தா ஏவ**	=	பிரஹ்மத்திலுள்ள இருப்புதான்,
केवलं **கேவலம்**	=	தனித்து (மாறுதல் அடையாமல்),
प्रपञ्चाधाररूपेण **ப்ரபஞ்சாதா⁴ரரூபேண**	=	பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதாரமாயிருக்கும் தன்மையோடு,
वर्तते **வர்ததே**	=	இருந்துவருகிறது,

तत् **தத்**	=	ஆகையால்,
जगत् **ஜக³த்**	=	ஜகத் என்பது,
न हि **ந ஹி**	=	தனித்து இருப்பு உடையது) அல்ல.

எல்லா ஜகத்தும் பிரகாசிக்கிறதென்று சொன்னுல், அது இருக்கும் ஸ்வரூபத்தையுடைய பிரஹ்மமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். பாம்பு முதலானவைகளில் (தோன்றும் இருப்பானது) கயிற்றின் இருப்புதான், அதைப்போல பிரஹ்மத்திலுள்ள இருப்புதான் தனித்து (மாறுதல் அடையாமல்) பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதாரமாயிருக்கும் தன்மையோடு இருந்துவருகிறது. ஆகையால் ஜகத் என்பது (தனித்து இருப்பு உடையது) அல்ல.

[ஒரு பதார்த்தம் பிரகாசிக்கிறது என்றுல், அதை இருக்கும் பொருளாகத்தான் சொல்லவேண்டும். இருக்கும் பொருள்தான் உலகில் பிரகாசிக்க முடியும். ஜகத் பிரகாசிக் கிறபடியால் அதையும் 'இருக்கிறது' என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனுல் 'இருக்கிறது' என்ற ஸ்வபாவம் பிரஹ்மத்தையே சேர்ந்தது. ஆகையால் 'இருக்கிறது' என்று தோன்றும் ஜகத்தும் பிரஹ்மமேயாகும். இருக்கிற கயற்றில்தான் பாம்பு என்ருே, பாம்பு மாலை என்றோ, தண்டம் (தடி) என்ருே, பலவிதத் தோற்றங்கள் ஏற்படும். அத்தோற்றங்கள் தோன்றிக்கொண்டிருக்கும்போது "பாம்பு இருக்கிறது, மாலை இருக்கிறது, தண்டம் (தடி) இருக்கிறது" முதலான விதமாகவே வியவஹார மும் ஏற்படுகிறது. வாஸ்தவத்தில் பாம்பு முதலானவைகளில் தோன்றும் 'இருக்கிறது' என்ற அம்சம் கயிற்றையே சேர்ந்தது. கயிறு ஒருவித மாறுதலையும் அடையாமல் ஒரேவிதமாய் இருந்துகொண்டு பலவித கல்பனைகளுக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது. இந்த 'இருக்கிறது' என்ற அம்சம் கயிற்றி னுடையதானதினுல் அதைப் பாம்பு முதலானவைகளிலிருந்து பிரித்துவிட்டால் அவை யாவும் இல்லையென்றே ஏற்படும். அப்படியே ஸத்தாக இருக்கும் பிரஹ்மம் அஸத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதாரமாக இருப்பதினுல் அந்த பிரபஞ்சமும் ஸத்தாகத்தோன்றுகிறது. வாஸ்தவத்தில் அதற்கு ஸத்தை கிடையாது.] **(5-6)**

यथेक्षुमभिसंव्याप्य शर्करा वर्तते तथा ।
आश्चर्यब्रह्मरूपेण त्वं व्याप्तोऽसि जगत्त्रयम् ॥ ७ ॥

யதே²க்ஷுமபி⁴ஸம்வ்யாப்ய ஶர்கரா வர்ததே ததா² ।
ஆஶ்சர்யப்³ரஹ்மரூபேண த்வம் வ்யாப்தோ(அ)ஸி ஜக³த்த்ரயம் ॥ 7 ॥

यथा **யதா²**	=	எவ்விதம்,
शर्करा **ஶர்கரா**	=	சர்க்கரையானது,

इक्षुं **இக்ஷும்**	=	கரும்பை,
अभिसंव्याप्य **அபி⁴ஸம்வ்யாப்ய**	=	எல்லாவிடத்திலும் நன்கு வியாபித்து,
वर्तते **வர்ததே**	=	இருக்கிறதோ,
तथा **ததா²**	=	அவ்விதமே,
आश्चर्यब्रह्मरूपेण **ஆஶ்சர்யப்³ரஹ்மரூபேண**	=	ஆச்சர்யமான பிரஹ்மம் என்ற ரூபத்துடன்,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
जगत्त्रयम् **ஜக³த்த்ரயம்**	=	மூவுலகத்தையும்,
व्याप्तः **வ்யாப்தஃ**	=	வியாபித்தவனுக,
असि **அஸி**	=	இருக்கிறுய்.

எவ்விதம் சர்க்கரையானது கரும்பை எல்லாவிடத்திலும் நன்கு வியாபித்துக் கொண்டு இருக்கிறதோ, அவ்விதமே ஆச்சர்யமான பிரஹ்மம் என்ற ரூபத்துடன் நீ மூவுலகத்தையும் வியாபித்தவனுக இருக்கிறுய்.

[கரும்பை எந்த இடத்தில் ருசி பார்த்தாலும் தித்திப்பாக இருப்பதற்குக் காரணம் தித்திப்பையே ஸ்வபாவமாக உடைய சர்க்கரை அக்கரும்பு முழுவதும் வியாபித்திருப்பது தான். அவ்விதமாகவே ஸத்பதார்த்தமான ஆத்மா பிரஹ்மமாக இருந்துகொண்டு மூவுலகத்தையும் வியாபித்திருக்கிறபடியால் மூவுலகமும் ஸத்தாகத் தோன்றுகிறது] **(7)**

मरुभूमौ जलं सर्वं मरुभूमात्रमेव तत् ।
जगत्त्रयमिदं सर्वं चिन्मात्रं सुविचारतः ॥ ८ ॥

மருபூ⁴மௌ ஜலம் ஸர்வம் மருபூ⁴மாத்ரமேவ தத் ।
ஜக³த்த்ரயமித³ம் ஸர்வம் சின்மாத்ரம் ஸுவிசாரதஃ ॥ 8 ॥

मरुभूमौ **மருபூ⁴மௌ**	=	கானல் தரையில் (தோன்றும்),
तत् **தத்**	=	அந்த,

जलं = ஜலம்,
ஜலம்

सर्वं = எல்லாம்,
ஸர்வம்

मरुभूमात्रमेव = கானல் தரையே தான். (அவ்விதமே),
மருபூ⁴மாத்ரமேவ

सुविचारतः = நன்கு விசாரம் செய்து பார்த்தால்,
ஸுவிசாரத:

इदं = இந்த,
இத³ம்

जगत्त्रयं = மூவுலகம்,
ஜக³த்த்ரயம்

सर्वं = எல்லாம்,
ஸர்வம்

चिन्मात्रं = சைதன்யமேதான்.
சின்மாத்ரம்

கானல் தரையில் தோன்றும் அந்த ஜலமெல்லாம் கானல் தரையே தான். அவ்விதமே, நன்கு விசாரம் செய்து பார்த்தால் இந்த மூவுலகம் எல்லாம் சைதன்ய மேதான்.

[கரும்பை சர்க்கரை வியாபித்திருக்கிறது என்று சொல்லுகையில் கரும்பு என்பது ஒரு பதார்த்தம், சர்க்கரை என்பது வேறு பதார்த்தம் என்றும், சர்க்கரையைக் கரும்பிலிருந்து பிழிந்து எடுத்துவிட்டால் கரும்புச் சக்கை தனியாக இருக்கலாமே என்றும் எண்ணலாம். அப்படியே ஜகத்து வேறு பிரஹ்மம் வேறு, பிரஹ்மத்தை ஜகத்திலிருந்து பிரித்துவிட்டாலும் ஜகத்து தனியாக இருக்கலாம் என்று நினைக்க இடம் கொடுக்கும். அவ்விதம் எண்ணக்கூடாதென்பதற்காகவே கானல் ஜல திருஷ்டாந்தம் சொல்லப்படுகிறது கானல் ஜலத்திற்கு கானல் தரையைத் தவிர்த்து இருப்பே கிடையாது அவ்விதமே பிரஹ்மத்தைத் தவிர்த்து ஜகத்திற்கு இருப்பு கிடையாது.] **(8)**

ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्ताः प्राणिनस्त्वयि कल्पिताः ।
बुद्बुदादितरङ्गान्ता विकाराः सागरे यथा ॥ ९ ॥

ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தம்ப³பர்யந்தா: ப்ராணினஸ்த்வயி கல்பிதா: ।
பு³த்³பு³தா³தி³தரங்கா³ந்தா விகாரா: ஸாக³ரே யதா² ॥ 9 ॥

ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्ताः = பிரஹ்மா முதல் சிறு புல் வரையுள்ள,
ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தம்ப³பர்யந்தா:

प्राणिन: = பிராணிகள்,

ப்ராணின:

त्वयि = உன்னிடத்தில்,

த்வயி

कल्पिता: = கல்பிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள்,

கல்பிதா:

सागरे = ஸமுத்திரத்தில்,

ஸாக^{3}ரே

बुद्बुदादितरङ्गान्ता: = நீர்க்குமிழி முதல் அலை வரையில் உள்ள,

பு^{3}த்^{3}பு^{3}தா^{3}தி^{3}தரங்கா^{3}ந்தா:

विकारा: = மாறுதல்கள்,

விகாரா:

यथा = எப்படியோ (அப்படி).

யதா^{2}

ஸமுத்திரத்தில் நீர்க்குமிழி முதல் அலை வரையிலுள்ள மாறுதல்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் பிரஹ்மா முதல் சிறு புல் வரையுள்ள பிராணிகள் உன்னிடத்தில் கல்பிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள்.

[கானல்ஜலத்தின் ஸமீபம் போய்ப் பார்த்தால் அந்த ஜலமே மறைந்து தரை மாத்திரம் தெரிகிறமாதிரி, பிரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்ட பிறகு ஜகத் பூராவும் மறைந்து விடுமென்று வைத்துக்கொண்டால், பிரஹ்மஞானிக்கு ஜகத் வாஸ்தவமான பதார்த்தமில்லையென்று நன்கு தெரிந்திருந்தபோதிலும் அது அவனுக்கு பிராரப்த கர்ம வசத்தினால் சரீரம் இருக்கும்வரை தோன்றிக்கொண்டுதான் இருக்குமென்பதும், பிரஹ்மஞானிக்கு இரண்டாவதாக ஜகத் தோன்றாத விஷயத்தில் அவரை குருவாக அடைந்து சிஷ்யன் உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும், நியாயமாகாது. ஆகையால் ஜகத்தை பிரஹ்மரூபமாக அறிந்தாலும்கூட ஜகத்திலுள்ள நாமரூபங்கள் தோன்றக் கூடியதே என்று உணர்த்துவதற்காக இந்த ஸமுத்திர திருஷ்டாந்தம். எல்லாம் ஜலமாயிருந்தும், ஜலத்தைத்தவிர வேறில்லாமலிருந்தும், நீர்குமிழி, அலை முதலியவை தனியாகத் தென்படவில்லையா என்று தாத்பர்யம்.] **(9)**

तरङ्गत्वं ध्रुवं सिन्धुर्न वाञ्छति यथा तथा ।
विषयानन्दवाञ्छा ते न सदानन्दरूपत: ॥ १० ॥

தரங்க^{3}த்வம் த்^{4}ருவம் ஸிந்து^{4}ர்ன வாஞ்ச^{2}தி யதா^{2} ததா^{2} ।
விஷயானந்த^{3}வாஞ்சா^{2} தே ந ஸதா^{3}னந்த^{3}ரூபத: ॥ 10 ॥

यथा = எப்படி,

யதா^{2}

सिन्धुः = ஸமுத்திரமானது,
ஸிந்து4:

तरङ्गत्वं = அலையாக இருக்கும் தன்மையை,
தரங்க3த்வம்

ध्रुवं = நிச்சயமாக,
த்4ருவம்

न वाञ्छति = ஆசைப்படாதோ,
ந வாஞ்ச2தி

तथा = அப்படியே,
ததா2

सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா3

आनन्दरूपतः = ஆனந்தஸ்வரூபமுள்ளவனுதலால்,
ஆனந்த3ரூபத:

ते = உனக்கு,
தே

विषयानन्दवाञ्छा = விஷயங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய
விஷயானந்த3வாஞ்சா2 ஆனந்தத்தில் ஆசை,

न = இருக்காது.
ந

எப்படி ஸமுத்திரமானது அலையாக இருக்கும் தன்மையை நிச்சயமாக ஆசைப்படாதோ, அப்படியே எப்பொழுதும் நீ ஆனந்தஸ்வரூபமுள்ளவனுதலால் உனக்கு விஷயங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய ஆனந்தத்தில் ஆசை இருக்காது.

[மேலான ஸுகம் கிடைக்கும்போது அதற்கு உள்பட்டதும் அதற்குக் கீழ்பட்டது மான ஸுகத்தில் ஆசை ஏற்படாது. நிரதிசயமான ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவே எப்பொ ழுதும் ஆத்மா இருக்கும்போது ஏதோ சிற்சில ஸமயங்களில் விஷயங்களின் சேர்க்கையினுல் கிடைப்பதுபோல் தோன்றும் அல்ப ஸுகத்தில் ஆசை ஏற்பட நியாயமே இல்லை.] **(10)**

पिष्टं व्याप्य गुडो यद्वन्माधुर्यं न हि वाञ्छति ।
पूर्णानन्दो जगव्याप्य तदानन्दं न वाञ्छति ॥ ११ ॥

பிஷ்டம் வ்யாப்ய கு3டோ3 யத்3வன்மாது4ர்யம் ந ஹி வாஞ்ச2தி ।
பூர்ணனந்தோ3 ஜக3வ்யாப்ய ததா3னந்த3ம் ந வாஞ்ச2தி ॥ 11 ॥

गुडः = வெல்லமானது,
கு3ட3:

पिष्टं **பிஷ்டம்**	=	மாவை,
व्याप्य **வ்யாப்ய**	=	யாபித்துக்கொண்டு,
माधुर्यं **மாது⁴ர்யம்**	=	தித்திப்பை,
यद्वत् **யத்³வத்**	=	எப்படி,
न हि वाञ्छति **ந ஹி வாஞ்ச²தி**	=	ஆசைப்படுகிறதில்லையோ, (அப்படியே),
पूर्णानन्दः **பூர்ணானந்த³:**	=	பரிபூர்ண ஆனந்தஸ்வரூபமாயுள்ள (ஆத்மா),
जगत् **ஜக³த்**	=	ஜகத்தை,
व्याप्य **வ்யாப்ய**	=	யாபித்துக்கொண்டு,
तदानन्दं **ததா³னந்த³ம்**	=	அதினுடைய (ஜகத்தினுடைய) ஆனந்தத்தை
न वाञ्छति **ந வாஞ்ச²தி**	=	ஆசைப்படுகிறதில்லை.

மாவை வியாபித்துக்கொண்டு இருக்கும் வெல்லமானது தித்திப்பை எப்படி ஆசைப்படுகிறதில்லையோ, அப்படியே ஜகத்தை வியாபித்துக் கொண்டு இருக்கும் பரிபூர்ண ஆனந்த ஸ்வரூபமாயுள்ள (சைதன்யம்) அதனுடைய (ஜகத்தினுடைய) ஆனந்தத்தை ஆசைப்படுகிறதில்லை.

[மாவில் தித்திப்பு கிடையாது. அதைத் தித்திக்கும் படிச் செய்வது அதில் கலந்துள்ள வெல்லம். அப்படி இருக்கையில் மாவிற்குள்ள தித்திப்பு தனக்குத் தேவை என்று வெல்லம் நினைக்குமா? அதேபோல, ஜகத்தில் ஆனந்தம் கிடையாது. ஆனந்த ஸ்வரூபியான ஆத்மா ஜகத்தில் வியாபித்திருப்பதால் ஜகத்தில் ஆனந்தம் தோன்றுகிறது. இப்படியிருக்க, ஜகத்தின் ஆனந்தம் தனக்கு வேண்டுமென்று ஆத்மா அபேக்ஷிப்பது நியாயமாகுமா?] **(11)**

दारिद्र्याशा यथा नास्ति संपन्नस्य तथा तव ।
ब्रह्मानन्द निमग्नस्य विषयाशा न संभवेत् ॥ १२ ॥

தா³ரித்³ர்யாஶா யதா² நாஸ்தி ஸம்பன்னஸ்ய ததா² தவ ।
ப்³ரஹ்மானந்த³ நிமக்³னஸ்ய விஷயாஶா ந ஸம்ப⁴வேத் ॥ 12 ॥

यथा = எப்படி,

யதா²

संपन्नस्य = அதிகப்பணக்காரனுக்கு,

ஸம்பன்னஸ்ய

दारिद्र्याशा = ஏழையாக இருக்கும் தன்மையில் ஆசை,

தா³ரித்³ர்யாஶா

नास्ति = கிடையாதோ,

நாஸ்தி

तथा = அப்படியே,

ததா²

ब्रह्मानन्द निमग्नस्य = பிரஹ்மத்தின் ஆனந்தத்தில்

ப்³ரஹ்மானந்த³ நிமக்³னஸ்ய மூழ்கிக்கிடக்கிற,

तव = உனக்கு,

தவ

विषयाशा = விஷயங்களில் ஆசை,

விஷயாஶா

न संभवेत् = ஸம்பவிக்காது.

ந ஸம்ப⁴வேத்

எப்படி அதிகப் பணக்காரனுக்கு ஏழையாயிருக்கும் தன்மையில் ஆசை கிடையாதோ, அப்படியே பிரஹ்மத்தின் ஆனந்தத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கிற உனக்கு விஷயங்களில் ஆசை ஸம்பவிக்காது.

[பண ஸௌகர்யமுள்ளவன் தான் ஏழையாயிருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப் படுவதில்லை. அப்படியே ஆனந்த ஸ்வரூபனாயிருக்கிற ஆத்மா ஆனந்த ஸ்வரூப மற்று வாஸ்தவத்தில் துக்கச் ரூபமாயுள்ள விஷயங்களில் ஆசை வைப்பது பொருத்தமாகுமா? இவ்விதம் 10, 11, 12 சுலோகங்களினால் ஆத்மாவிற்கு விஷயத்தில் ஆசையிருப்பது நியாயமில்லை யென்று 3 உதாஹரணங்களால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஸமுத்திர திருஷ்டாந்தத்தினால் விஷயானந்தம் பிரஹ்மானந்தத்தின் லவலேசமே என்றும், வெல்ல திருஷ்டாந்தத்தினால் விஷயங்களில் தோன்றும் ஸுகலேசமும் கூட அவைகளின் சொந்தமல்ல, வாஸ்தவத்தில் பிரஹ்மத்தின் வியாப்தியினால் ஏற்பட்டது என்றும், மூன்றாவதான பணக்கார திருஷ்டாந்தத்தினால் விஷயங்கள் வாஸ்தவத்தில் துக்க ரூபமே தவிர அவைகளில் ஆனந்த லேசம்கூட கிடையாதென்றும் வாஸ்தவ நிலையை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் வர்ணித்திருக்கிறார்.] **(12)**

विषं दृष्ट्राऽमृतं दृष्ट्वा विषं त्यजति बुद्धिमान् ।
आत्मानमपि दृष्ट्वा त्वं त्यजानात्मानमादरात् ॥ १३ ॥

விஷம் த்³ருஷ்ட்ரா(அ)ம்ருதம் த்³ருஷ்ட்வா விஷம் த்யஜதி பு³த்³தி⁴மான் ।
ஆத்மானமபி த்³ருஷ்ட்வா த்வம் த்யஜாநாத்மானமாத³ராத் ॥ 13 ॥

बुद्धिमान् = புத்தியுள்ளவன்,
பு^{3}த்^{3}தி^{4}மான்
विषं = விஷத்தை,
விஷம்
दृष्ट्वा = பார்த்து,
த்^{3}ருஷ்ட்வா
अमृतं = அமிருதத்தையும்,
அம்ருதம்
दृष्ट्वा = பார்த்துவிட்டால்,
த்^{3}ருஷ்ட்வா
विषं = விஷத்தை,
விஷம்
त्यजति = விட்டுவிடுவான். (அப்படியே)
த்யஜதி
त्वं = நீ,
த்வம்
आत्मानमपि = ஆத்மாவையும்,
ஆத்மானமபி
दृष्ट्वा = பார்த்துவிட்டு,
த்^{3}ருஷ்ட்வா
अनात्मानं = ஆத்மாவல்லாததை,
அனாத்மானம்
आदरात् = வெகு ஞாபகமாய்,
ஆத^{3}ராத்
त्यज = விட்டுவிடு.
த்யஜ

புத்தியுள்ளவன் விஷத்தையும் அமிருதத்தையும் பார்த்துவிட்டால் விஷத்தை விட்டுவிடுவான். (அப்படியே) நீ ஆத்மாவையும் அநாத்மாவையும் பார்த்துவிட்டு ஆத்மா வல்லாததை வெகு ஞாபகமாய் விட்டுவிடு.

[விஷயானந்தம் வாஸ்தவமான ஆனந்தத்தின் அம்சம் என்று வைத்துக்கொண் டாலும், வெறும் தோற்றம் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், ஆனந்தமே இல்ஐல யென்று வைத்துக்கொண்டாலும் ஆசைப்படத் தக்கதில்ஐலயென்பதை முன் மூன்று சுலோகங்களால் காட்டிவிட்டு அந்த விஷயானந்தம் அனுகூலம் செய்யாமலிருப்பது டன் பிரதி கூலமான பலஊனயும் கொடுக்கும் என்று சொல்வதற்காக இந்த சுலோகத் தில் விஷ திருஷ்டாந்தம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பதார்த்தம் கெடுதஐலத்தான்

செய்யுமென்று தெரிந்தும் அதை எடுத்துக்கொள்வது புத்திசாலி செய்யக் கூடிய காரியமில்லை என்று காட்டுகிறார்.] **(13)**

घटावभासको भानुर्घटनाशे न नश्यति ।
देहावभासकः साक्षी देहनाशे न नश्यति ॥ १४ ॥

க⁴டாவபா⁴ஸகோ பா⁴னுர்க⁴டநாஶே ந நஶ்யதி ।
தே³ஹாவபா⁴ஸக꞉ ஸாக்ஷீ தே³ஹநாஶே ந நஶ்யதி ॥ 14 ॥

घटावभासकः க⁴டாவபா⁴ஸக꞉	=	குடத்தைப் பிரகாசிக்கும்படிச் செய்கிற,
भानुः பா⁴னு꞉	=	ஸூர்யன்,
घटनाशे க⁴டநாஶே	=	குடத்திற்கு நாசம் வரும்போது,
न नश्यति ந நஶ்யதி	=	தான் நாசத்தை அடைவதில்லை. (அப்படியே),
देहावभासकः தே³ஹாவபா⁴ஸக꞉	=	தேஹத்தைப் பிரகாசிக்கும்படிச்செய்கிற,
साक्षी ஸாக்ஷீ	=	ஸாக்ஷியாயிருக்கிற ஆத்மா,
देहनाशे தே³ஹநாஶே	=	தேஹம் இல்லாமல் போகும்போது,
न नश्यति ந நஶ்யதி	=	இல்லாமல் போவதில்லை.

குடத்தை விளங்கச் செய்கின்ற ஸூர்யன் குடம் அழிந்தாலும் தான் அழிவதில்லை. அதுபோல் தேஹத்தை விளங்கவைக்கும் ஆத்மா தேஹம் அழிந்தாலும் அழிவதில்லை.

[ஆத்மாவிற்கு உபாதிகளாக இருந்துகொண்டு ஆத்மா ஒன்று இருக்கிறது என்று காட்டிக்கொண்டிருக்கிற சரீரம் முதலான ஆத்மாவல்லாதவைகள் விலகிவிட்டால் ஆத்மாவே இல்லாமல் போய்விடுமோ என்கிற ஸந்தேஹம் வேண்டாம். குடத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கும் ஸூர்யன் குடம் உடைந்துபோனால் தானும் இல்லாமல் போய்விடுகிறரா என்று கேட்கிறார்.] **(14)**

निराकारं जगत् सर्वं निर्मलं सच्चिदात्मकम् ।
द्वैताभावात् कथं कस्माद्भयं पूर्णस्य ते वद ॥ १५ ॥

நிராகாரம் ஜக³த் ஸர்வம் நிர்மலம் ஸச்சிதா³த்மகம் ।
த்³வைதாபா⁴வாத் கத²ம் கஸ்மாத்³ப⁴யம் பூர்ணஸ்ய தே வத³ ॥ 15 ॥

जगत् **ஜக³த்**	=	பிரபஞ்சம்,
सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாம் (வாஸ்தவத்தில்),
निराकारं **நிராகாரம்**	=	ரூபமற்ற,
निर्मलं **நிர்மலம்**	=	நிர்மலமாயுள்ள,
सच्चिदात्मकं **ஸச்சிதா³த்மகம்**	=	ஸத்தாகவும் ஞானஸ்வரூபமாகவும் இருக்கிற பிரஹ்மமேயாகும்,
द्वैताभावात् **த்³வைதாபா⁴வாத்**	=	இரண்டாவது பதார்த்தம் இல்லாததினுல்,
पूर्णस्य **பூர்ணஸ்ய**	=	பரிபூர்ணமாயிருக்கிற,
ते **தே**	=	உனக்கு,
कथं **கத²ம்**	=	எவ்விதம்,
कस्मात् **கஸ்மாத்**	=	எந்தக் காரணத்தினுல்,
भयं **ப⁴யம்**	=	பயம், (ஏற்படும்)?
वद **வத³**	=	சொல்லு.

ஜகத்து எல்லாம் (வாஸ்தவத்தில்) ரூபமற்ற நிர்மலமாயுள்ள ஸத்தாகவும் ஞானஸ்வரூபமாகவுமிருக்கிற பிரஹ்மமேயாகும். இரண்டாவது பதார்த்தம் இல்லா ததினுல் பரிபூர்ணமாயிருக்கிற உனக்கு எவ்விதம் எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு பயம் ஏற்படும்? சொல்லு.

[பயம் என்பது தன்னைத் தவிர வேறு இரண்டாவது பதார்த்தம் இருந்தால் வரக்கூடும். ஆத்மாவிற்கு இரண்டாவதாகத் தோன்றுகிற ஜகத்தும் வாஸ்தவத்தில் பிரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே இருப்பதால், ஜகத்தை இரண்டாவது பதார்த்தம் என்று எண்ணுவதற்கில்லை. ஆகையால் பயம் ஏற்படக் காரணமே கிடையாது.] **(15)**

ब्रह्मादिकं जगत् सर्वं त्वय्यानन्दे प्रकल्पितम् ।
त्वय्येव लीनं हि जगत् त्वं कथं लीयसे वद ॥ १६ ॥

ப்³ரஹ்மாதி³கம் ஜக³த் ஸர்வம் த்வய்யானந்தே³ ப்ரகல்பிதம் ।
த்வய்யேவ லீனம் ஹி ஜக³த் த்வம் கத²ம் லீயஸே வத³ ॥ 16 ॥

ब्रह्मादिकं **ப்³ரஹ்மாதி³கம்**	=	பிரஹ்மா முதலான,
जगत् **ஜக³த்**	=	ஜகத்து,
सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாம்,
आनन्दे **ஆனந்தே³**	=	ஆனந்த ஸ்வரூபமாயுள்ள,
त्वयि **த்வயி**	=	உன்னிடத்தில்,
प्रकल्पितम् **ப்ரகல்பிதம்**	=	நன்கு கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது,
जगत् **ஜக³த்**	=	ஜகத்தானது,
त्वयि एव **த்வயி ஏவ**	=	உன்னிடத்திலேயே,
लीनं हि **லீனம் ஹி**	=	லயத்தையும் அடைந்துவிடுகிறது. (அப்படியிருக்க),
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
कथं **கத²ம்**	=	எப்படி,
लीयसे **லீயஸே**	=	லயமடையமுடியும்?
वद **வத³**	=	சொல்லு.

பிரஹ்மா முதலான ஜகத்து எல்லாம் ஆனந்த ஸ்வரூபமாயுள்ள உன்னிடத்தில் நன்கு கல்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஜகத்தானது உன்னிடத்திலேயே லயத்தையும் அடைந்துவிடுகிறது. (அப்படியிருக்க) நீ எப்படி லயம் அடைய முடியும்? சொல்லு.

[கயிற்றில் கல்பிக்கப்பட்டுத் தோன்றும் பாம்பு கயிற்றில் மறைந்துவிடும். அந்தப் பாம்புக்கு ஆதாரமாயிருக்கும் கயறு மறைந்துபோகாது. அப்படியே கல்பித மான ஜகத் மறையும்போது அதற்கு ஆதாரமாயிருக்கும் ஆத்மா மறையாது. இவ்விதமாக 14, 15, 16 சுலோகங்களினுல் ஆத்மாவல்லாத தேஹம் முதலிய பிரபஞ்சம் யாவும் ஆத்ம ஞானத்தினுல் இல்லாமல் போகும்போது ஆத்மாவும் இல்லை யென்று போய்விடுமே என்ற பயம் வேண்டாம் என்று ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் உபதேசிக்கிறுர்.] **(16)**

न हि प्रपञ्चो न हि भूतजातं
न चेन्द्रियं प्राणगणो न देहः ।
न बुद्धिचित्तं न मनो न कर्ता
ब्रह्मैव सत्यं परमात्मरूपम् ॥ १७ ॥

ந ஹி ப்ரபஞ்சோ ந ஹி பூ⁴தஜாதம்
ந சேந்த்³ரியம் ப்ராணக³ணோ ந தே³ஹ:।
ந பு³த்³தி⁴சித்தம் ந மனோ ந கர்தா
ப்³ரஹ்மைவ ஸத்யம் பரமாத்மரூபம்॥ 17 ॥

ब्रह्म एव = பிரஹ்மம்தான்,
ப்³ரஹ்ம ஏவ

सत्यं = ஸத்யமாகவும்,
ஸத்யம்

परमात्मरूपं = உத்கிருஷ்டமான ஆத்மஸ்வரூபமாகவும் (இருக்கிறது).
பரமாத்மரூபம்

प्रपञ्चः = ஜகத்து,
ப்ரபஞ்ச:

न हि = அப்படியல்ல,
ந ஹி

भूतजातं = (பஞ்ச) பூதங்களின் கூட்டமும்,
பூ⁴தஜாதம்

न हि = அப்படியல்ல,
ந ஹி

इन्द्रियं च = இந்திரியமும்,
இந்த்³ரியம் ச

न = இல்லை,
ந

प्राणगणः = ஐந்துவித) பிராணக்கூட்டமும் (இல்லை),
ப்ராணக³ண:

देहः **தே³ஹ:**	=	தேஹமும்,
न **ந**	=	இல்லை,
बुद्धिचित्तं **பு³த்³தி⁴சித்தம்**	=	புத்தியும் சித்தமும்,
न **ந**	=	இல்லை,
मनः **மன:**	=	மனஸும்,
न **ந**	=	இல்லை,
कर्ता **கர்தா**	=	செய்கிறவன் (அஹங்காரம்)
न **ந**	=	இல்லை,

பிரஹ்மம்தான் ஸத்யமாகவும் உத்கிருஷ்டமான ஆத்ம ஸ்வரூபமாகவும் இருக்கிறது. ஜகத்து அப்படியல்ல, பஞ்ச பூதங்களின் கூட்டமும் அப்படியல்ல, இந்திரியமும் இல்லை, ஐந்துவித பிராணக் கூட்டமும் இல்லை, தேஹமும் இல்லை, புத்தியும் இல்லை, சித்தமும் இல்லை, மனஸும் இல்லை, செய்கிறவன் (அஹங்கார மும்) இல்லை.

[ஸ்தூல பிரபஞ்சமோ ஸூக்ஷ்ம பிரபஞ்சமோ, ஸ்தூல சரீரமோ, ஸூக்ஷ்ம சரீரமோ, எல்லாம் ஆத்மாவல்ல வாதலால் அவை ஸத்ய பதார்த்தங்கள் ஆகா. பிரஹ்மம் அதாவது ஆத்மாதான் ஸத்யம்.] **(17)**

सर्वं सुखं विद्धि सुदुःखनाशात् सर्वं च सद्रूपमसत्यनाशात् ।
चिद्रूपमेवं प्रतिभानयुक्तं तस्मादखण्डं परमात्मरूपम् ॥ १८ ॥

ஸர்வம் ஸுக²ம் வித்³தி⁴ ஸுது³:க²நாஶாத்
ஸர்வம் ச ஸத்³ரூபமஸத்யநாஶாத் ।
சித்³ரூபமேவம் ப்ரதிபா⁴நயுக்தம்
தஸ்மாத³க²ண்ட³ம் பரமாத்மரூபம் ॥ 18 ॥

सुदुःखनाशात् **ஸுது³:க²நாஶாத்**	=	துக்கமெல்லாம் நன்கு போய்விடுகிற படியால்,
सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாம்,

सुखं **ஸுக²ம்**	=	ஆனந்தஸ்வரூபம் என்று,
विद्धि **வித்³தி⁴**	=	அறி,
असत्यनाशात् **அஸத்யநாஶாத்**	=	அஸத்யமெல்லாம் போய்விடுகிற படியால்,
सर्वं च **ஸர்வம் ச**	=	எல்லாவற்றையும்,
सद्रूपं **ஸத்³ரூபம்**	=	ஸத்ஸ்வரூபம் (என்று அறி),
एवं **ஏவம்**	=	அப்படியே,
प्रतिभानयुक्तं **ப்ரதிபா⁴னயுக்தம்**	=	பிரதிபலிக்கும் தன்மையோடுகூடியதால்,
चिद्रूपं **சித்³ரூபம்**	=	சித்ஸ்வரூபம் (என்று அறி),
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
परमात्मरूपं **பரமாத்மரூபம்**	=	பரமாத்மஸ்வரூபமானது,
अखण्डं **அக²ண்ட³ம்**	=	பிரிவற்றது.

துக்கமெல்லாம் நன்கு போய்விடுகிறபடியால் எல்லாம் ஆனந்தஸ்வரூபம் என்று அறி. அஸத்யமெல்லாம் போய் விடுகிறபடியால் எல்லாவற்றையும் ஸத் ஸ்வரூபம் (என்று அறி). அப்படியே பிரதிபலிக்கும் தன்மையோடு கூடியதால் சித் ஸ்வரூபம் (என்று அறி) ஆகையால் பரமாத்ம ஸ்வரூபமானது பிரிவற்றது.

[ஒரு பதார்த்தம் சில ஸமயம் இருந்து சில ஸமயம் இல்லாமல் போனால் அது ஸத் பதார்த்தம் ஆகாது. அப்படியே சில ஸமயம் பிரகாசமாயிருந்து சில ஸமயம் பிரகாசமில்லாமல் போனால் அது சித் பதார்த்தம் ஆகாது. அப்படியே, சில ஸமயம் ஸுகமாயிருந்து சில ஸமயம் துக்கமாயிருந்தால் அது ஆனந்த பதார்த்த மாகாது. அவைகளுக்கெல்லாம் காலத்தினாலும் தேசத்தினாலும் வஸ்துவினாலும் வரையரை உண்டு. எப்பொழுதும் ஸத்தாகவும் சித்தாகவும் ஆனந்தமாகவும் இருக்கிற பரமாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு வரையரையே கிடையாது.] **(18)**

चिदेव देहस्तु चिदेव लोकाः चिदेव भूतानि चिदिन्द्रियाणि ।
कर्ता चिदन्तःकरणं चिदेव चिदेव सत्यं परमार्थरूपम् ॥ १९ ॥

சிதே³வ தே³ஹஸ்து சிதே³வ லோகாः சிதே³வ பூ⁴தானி சிதி³ந்த்³ரியாணி ।
கர்தா சித³ந்தःகரணம் சிதே³வ சிதே³வ ஸத்யம் பரமார்த²ரூபம் ॥ 19 ॥

देहस्तु **தே³ஹஸ்து**	=	தேஹமும்,
चिदेव **சிதே³வ**	=	சைதன்யமே,
लोका: **லோகாः**	=	உலகங்களும்,
भूतानि **பூ⁴தானி**	=	பூதங்களும்,
चिदेव **சிதே³வ**	=	சைதன்யமே,
इन्द्रियाणि **இந்த்³ரியாணி**	=	இந்திரியங்களும்,
चित् **சித்**	=	சைதன்யம்,
कर्ता **கர்தா**	=	செய்கிறவன் (அஹங்காரம்),
चित् **சித்**	=	சைதன்யம்,
करणं **கரணம்**	=	உள்கருவியான மனமும்,
चिदेव **சிதே³வ**	=	சைதன்யம்தான்,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	ஸத்யமாகவும்,
परमार्थरूपं **பரமார்த²ரூபம்**	=	வாஸ்தவத்தில் இருக்கும் தன்மையுடை யதாகவும் இருப்பது,
चिदेव **சிதே³வ**	=	சைதன்யம்தான்,

தேஹமும் சைதன்யமே, உலகங்களும் சைதன்யமே, பூதங்களும் சைதன்யமே, இந்திரியங்களும் சைதன்யமே, செய்கிறவன் (அஹங்காரம்) சைதன்யமே, உள் கருவியான அந்தக்கரணமும் சைதன்யம்தான். ஸத்யமாகவும் வாஸ்தவத்தில் இருக்கும் தன்மையுடையதாகவும் இருப்பது சைதன்யம் தான்.

[ஆத்மாவைத்தவிர்த்து வேறுகப் பிரகாசிக்கிறது போல் தோன்றும் ஜகத்தும், தேஹம் முதலானவைகளும் வாஸ்தவத்தில் பிரகாசஸ்வரூபமாயுள்ள சைதன்யமே தான் ஆகும். சைதன்யத்தின் வியாப்தி அவைகளுக்கு இல்லாமலிருந்தால் அவை பிரகாசிக்கவே முடியாது.] **(19)**

न मे बन्धो न मे मुक्तिर्न मे शास्त्रं न मे गुरुः ।
मायामात्र विलासो हि मायातीतोहमद्वयः ॥ २० ॥

ந மே ப³ந்தோ⁴ ந மே முக்திர்ன மே ஶாஸ்த்ரம் ந மே கு³ரு: ।
மாயாமாத்ர விலாஸோ ஹி மாயாதீதோஹமத்³வய: ॥ 20 ॥

मे **மே**	=	எனக்கு,
बन्धः **ப³ந்த⁴:**	=	ஸம்ஸாரபந்தம்,
न **ந**	=	கிடையாது,
मे **மே**	=	எனக்கு,
मुक्तिः **முக்தி:**	=	மோக்ஷமும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
मे **மே**	=	எனக்கு,
शास्त्रं **ஶாஸ்த்ரம்**	=	சாஸ்திரமும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
मे **மே**	=	எனக்கு,
गुरुः **கு³ரு:**	=	குருவும்,
न **ந**	=	கிடையாது, (இவையெல்லாம்),
मायामात्र विलासो हि **மாயாமாத்ர விலாஸோ ஹி**	=	மாயையினுலேயே தோன்றுபவைகள்,

अहं = நான்,

அஹம்

मायातीतः = மாயைக்கு அப்பால்பட்டவனாய்,

மாயாதீத:

अद्वयः = இரண்டற்றவனாய் இருப்பவன்.

அத்³வய:

எனக்கு ஸம்ஸார பந்தம் கிடையாது, (ஆகையால்) எனக்கு மோக்ஷமும் கிடையாது, எனக்கு சாஸ்திரமும் கிடையாது, எனக்கு குருவும் கிடையாது. (இவையெல்லாம்) மாயையினாலேயே தோன்றுபவைகள். நான் மாயைக்கு அப்பால்பட்டவனாய், இரண்டற்றவனாய் இருப்பவன். **(20)**

राज्यं करोतु विज्ञानी भिक्षामटतु निर्भयः ।
दोषैर्न लिप्यते शुद्धः पद्मपत्रमिवाम्भसा ॥ २१ ॥

ராஜ்யம் கரோது விஜ்ஞானீ பி⁴க்ஷாமடது நிர்ப⁴ய: ।
தோ³ஷைர்ன லிப்யதே ஶுத்³த⁴: பத்³மபத்ரமிவாம்ப⁴ஸா ॥ 21 ॥

विज्ञानी = ஆத்மஸாக்ஷாத்காரமடைந்தவர்,

விஜ்ஞானீ

निर्भयः = பயமில்லாதவராக,

நிர்ப⁴ய:

राज्यं = ராஜ்யத்தை,

ராஜ்யம்

करोतु = ஆளட்டும், (அல்லது),

கரோது

भिक्षां = பிக்ஷைக்காக,

பி⁴க்ஷாம்

अटतु = அலையட்டும்,

அடது

पद्मपत्रं = தாமரை இலை,

பத்³மபத்ரம்

अम्भसा = ஜலத்தினால்,

அம்ப⁴ஸா

इव = (எப்படி அழுக்காக ஆகிறதில்லையோ

இவ அதைப் போலவே,

शुद्धः = மிகவும் சுத்தராயிருக்கிற ஞானி,

ஶுத்³த⁴:

दोषैः = எவ்வித தோஷங்களினுலும்,

தோ³ஷை:

न लिप्यते = அழுக்கடைவதில்லை.

ந லிப்யதே

ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரமடைந்தவர் ராஜ்யத்தை ஆளட்டும். அல்லது பிக்ஷைக்காக அலையட்டும். பயமே வேண்டாம். தாமரை இலை ஜலத்தினுல் எப்படி அழுக்காக ஆகிறதில்லையோ அதைப்போலவே மிகவும் சுத்தராயிருக்கிற ஞானி எந்தக்காரியம் செய்தபோதிலும் எவ்வித தோஷங்களினுலும் அழுக்கடைவதில்லை.

पुण्यानि पापकर्माणि स्वगानि न जाग्रति ।
एवं जाग्रत्पुण्यपापकर्माणि न हि मे प्रभोः ॥ २२ ॥

புண்யானி பாபகர்மாணி ஸ்வகா³னி ந ஜாக்³ரதி ।
ஏவம் ஜாக்³ரத்புண்யபாபகர்மாணி ந ஹி மே ப்ரபோ⁴: ॥ 22 ॥

स्वगानि = ஸ்வப்னதசையிலுள்ள,

ஸ்வகா³னி

पुण्यानि = புண்ணிய கர்மாக்களோ,

புண்யானி

पापकर्माणि = பாபகர்மாக்களோ எல்லாம்,

பாபகர்மாணி

जाग्रति = விழிப்பு தசையில்,

ஜாக்³ரதி

न = கிடையாது,

ந

एवं = இவ்விதமாகவே,

ஏவம்

जाग्रत्पुण्यपापकर्माणि = விழிப்பு தசையில் செய்யப்படும்

ஜாக்³ரத்புண்யபாபகர்மாணி புண்ணிய பாபகர்மாக்கள்,

प्रभोः = எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இருக்கிற,

ப்ரபோ⁴:

मे = எனக்கு,

மே

न हि = கிடையாது.

ந ஹி

ஸ்வப்னுவஸ்தையில் செய்யும் புண்ய கர்மாக்களோ, பாப கர்மாக்களோ எல்லாம் விழிப்பு தசையில் கிடையாது. இவ்விதமாகவே, விழிப்பு தசையில் செய்ய

ப்படும் புண்ணிய பாப கர்மாக்களும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இருக்கிற எனக்குக் கிடையாது. (22)

कायः करोतु कर्माणि वृथा वागुच्यतामिह ।
राज्यं ध्यायतु वा बुद्धिः पूर्णस्य मम का क्षतिः ॥ २३ ॥

காயः கரோது கர்மாணி வ்ருதா[2] வாகு[3]ச்யதாமிஹ ।
ராஜ்யம் த்[4]யாயது வா பு[3]த்[3]தி[4]ः பூர்ணஸ்ய மம கா க்ஷதிः ॥ 23 ॥

कायः **காயः**	=	சரீரம்,
कर्माणि **கர்மாணி**	=	கர்மாக்களை,
करोतु **கரோது**	=	செய்யட்டும்,
इह **இஹ**	=	இங்கே,
वाक् **வாக்**	=	வாக்கானது,
वृथा **வ்ருதா[2]**	=	வீணாக,
उच्यतां **உச்யதாம்**	=	சொல்லப்பட்டுக்கொண்டிருக்கட்டும்,
बुद्धिः वा **பு[3]த்[3]தி[4]ः வா**	=	அல்லது புத்தி,
राज्यं **ராஜ்யம்**	=	ராஜ்யத்தைப்பற்றி,
ध्यायतु **த்[4]யாயது**	=	தியானம் செய்து கொண்டிருக்கட்டும். (அதனால்),
पूर्णस्य **பூர்ணஸ்ய**	=	பரிபூர்ணஸ்வரூபனான,
मम **மம**	=	எனக்கு,
का **கா**	=	என்ன,
क्षतिः **க்ஷதிः**	=	கெடுதல்?

சரீரம் கர்மாக்களைச் செய்யட்டும், இங்கே வாக்கானது வீணுக சொல்லப் பட்டுக் கொண்டிருக்கட்டும், அல்லது புத்தி ராஜ்யத்தைப் பற்றி தியானம் செய்து கொண்டிருக்கட்டும். (அதனுல்) பரிபூர்ண ஸ்வரூபனுன எனக்கு என்ன கெடுதல்?

प्राणाश्चरन्तु तद्धर्मैः कामैर्वा हन्यतां मनः ।
आनन्दामृतपूर्णस्य मम दुःखं कथं भवेत् ॥ २४ ॥

ப்ராணாஶ்சரந்து தத்³த⁴மைம்ː காமைர்வா ஹன்யதாம் மனː ।
ஆனந்தா³ம்ருதபூர்ணஸ்ய மம து³ːக²ம் கத²ம் ப⁴வேத் ॥ 24 ॥

प्राणाः ப்ராணுː	=	பிராணங்கள் (இந்திரியங்கள்),
तद्धर्मैः தத்³த⁴மைம்ː	=	அதன் ஸ்வபாவத்திற்குத் தக்கபடி,
चरन्तु சரந்து	=	ஸஞ்சரிக்கட்டும்,
मनः वा மனː வா	=	அல்லது மனஸ்,
कामै காமை	=	ஆசைகளினுல்,
हन्यतां ஹன்யதாம்	=	பீடிக்கப்படட்டும் (அதனுல்),
आनन्दामृतपूर्णस्य ஆனந்தா³ம்ருதபூர்ணஸ்ய	=	ஆனந்தமாகிற அமிருதம் நிரம்பிய,
मम மம	=	எனக்கு,
दुःखं து³ːக²ம்	=	துக்கமானது,
कथं கத²ம்	=	எப்படி,
भवेत् ப⁴வேத்	=	ஏற்படும்?

பிராணங்கள் (இந்திரியங்கள்) அததன் ஸ்வபாவத்திற்குத் தக்கபடி ஸஞ்சரிக் கட்டும், அல்லது மனஸ் ஆசைகளினுல் பீடிக்கப்படட்டும். (அதனுல்) ஆனந்தமாகிற அமிருதம் நிரம்பிய எனக்கு துக்கமானது எப்படி ஏற்படும்?

[சரீரம், இந்திரியங்கள், மனஸ், புத்தி, இவைகளுக்கெல்லாம் அதீதமாயிருப் பதே ஆத்மாவானதினுல், அவைகளுடைய தனித்தனி வியாபாரங்களோ, அவைக

ளால் ஏற்படக்கூடிய ஸுக துக்கங்களோ ஆத்மாவிற்கு ஸம்பந்தப்பட்டவையல்ல வென்று 20 முதல் 24 வரையிலுள்ள ஐந்து சுலோகங்களில் விவரித்துத் கூறப்பட் டது.] **(24)**

आनन्दाम्बुधिमग्नोऽसौ देही तत्र न दृश्यते।
लवणं जलमध्यस्थं यथा तत्र लयं गतम्॥ २५ ॥

ஆனந்தா³ம்பு³தி⁴மக்³னோ(அ)ஸௌ தே³ஹீ தத்ர ந த்³ருஶ்யதே।
லவணம் ஜலமத்⁴யஸ்த²ம் யதா² தத்ர லயம் க³தம்॥ 25 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²

जलमध्यस्थं = ஜலத்தின் நடுவில் இருக்கிற,
ஜலமத்⁴யஸ்த²ம்

लवणं = உப்பு,
லவணம்

तत्र = அங்கே (ஜலத்தில்),
தத்ர

लयं = லயத்தை,
லயம்

गतं = அடைந்துவிடுமோ (அப்படியே),
க³தம்

आनन्दाम्बुधिमग्नः = ஆனந்த ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கும்,
ஆனந்தா³ம்பு³தி⁴மக்³ன:

असौ = இந்த,
அஸௌ

देही = தேஹத்தையுடையவன் (ஜீவாத்மா),
தே³ஹீ

तत्र = அங்கே,
தத்ர

न दृश्यते = காணப்படுவதில்லை.
ந த்³ருஶ்யதே

எப்படி ஜலத்தின் நடுவில் இருக்கிற உப்பு ஜலத்தில் கரைந்து காணாமல் போய் விடுமோ அப்படியே ஆனந்த ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் இந்த தேஹத்தை உடையவன் (ஜீவாத்மா) அங்கே காணப்படுவதில்லை.

[உபாதிகளான சரீராதி ஸம்பந்தம் விலகினவுடன், அதற்கு முன் அவைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு "நான்" என்று அபிமானித்து வந்த ஜீவன் அவைக

ளால் ஏற்பட்ட நாம ரூபங்கள், ஸுக துக்கங்கள் முதலிய கட்டிலிருந்து விடுபட்டு ஸர்வ வியாபகமான ஆனந்த ரூபமான பிரஹ்மத்தோடு கலந்து விடுகிறபடியால், தனியாய் இருப்பதாகத் தெரியாது.] **(25)**

इन्द्रियाणि मनः प्राणा अहंकारः परस्परम् ।
जाड्य संगतिमुत्सृज्य मग्नः मयि चिदर्णवे ॥ २६ ॥

இந்த்3ரியாணி மன: ப்ராணா அஹங்கார: பரஸ்பரம் ।
ஜாட்3ய ஸங்க3திமுத்ஸ்ருஜ்ய மக்3ன: மயி சித3ர்ணவே ॥ 26 ॥

इन्द्रियाणि **இந்த்3ரியாணி**	=	இந்திரியங்கள்,
मनः **மன:**	=	மனஸ்,
प्राणाः **ப்ராணா:**	=	பிராணன்கள்,
अहंकारः **அஹங்கார:**	=	அஹங்காரம் (இவையெல்லாம்),
परस्परं **பரஸ்பரம்**	=	ஒன்றுக்கொன்று,
जाड्य संगतिं **ஜாட்3ய ஸங்க3திம்**	=	ஜடத்தன்மையினால் ஏற்பட்ட சேர்க்கையை,
उत्सृज्य **உத்ஸ்ருஜ்ய**	=	விட்டுவிட்டு,
चिदर्णवे **சித3ர்ணவே**	=	சைதன்ய ஸமுத்ரமாகிய,
मयि **மயி**	=	என்னிடத்திலேயே,
मग्नः **மக்3ன:**	=	அமிழ்ந்து விடுகின்றன.

இந்திரியங்கள், மனஸ், பிராணங்கள், அஹங்காரம் (இவையெல்லாம்) ஒன்று க்கொன்று ஜடத்தன்மையினுல் ஏற்பட்ட சேர்க்கையை விட்டுவிட்டு, சைதன்ய ஸமுத்திரமாகிய என்னிடத்திலேயே அமிழ்ந்துவிடுகின்றன.

[ஜீவனுடைய உபாதிகள் விலகுகின்றன வென்ருல் அவைகள் வேறு எங்கே யோ லயமடைகின்றன வென்று நிஜைக்கக் கூடாதென்பதற்காக அவைகள் மறைவ தும் ஆத்மாவில்தான் என்பதை இங்கு குறிப்பிடுகிருர்.] **(26)**

आत्मानमञ्जसा वेद्मि त्वज्ञानं प्रपलायितम् ।
कर्तृत्वमद्य मे नष्टं कर्तव्यं वाऽपि न क्वचित् ॥ २७ ॥

ஆத்மானமஞ்ஜஸா வேத்³மி த்வஜ்ஞானம் ப்ரபலாயிதம் ।
கர்த்ருத்வமத்³ய மே நஷ்டம் கர்தவ்யம் வா(அ)பி ந க்வசித் ॥ 27 ॥

आत्मानं **ஆத்மானம்**	=	ஆத்மாவை,
अञ्जसा **அஞ்ஜஸா**	=	நன்கு,
वेद्मि **வேத்³மி**	=	அறிந்து விட்டேன்,
अज्ञानं तु **அஜ்ஞானம் து**	=	அக்ஞானமோ,
प्रपलायितं **ப்ரபலாயிதம்**	=	ஓடிப்போய் விட்டது,
अद्य **அக⁴**	=	இப்பொழுது,
मे **மே**	=	என்னுடைய,
कर्तत्वं **கர்தத்வம்**	=	செய்கிறவன் என்ற தன்மை,
नष्टं **நஷ்டம்**	=	போய்விட்டது,
कर्तव्यं **கர்தவ்யம்**	=	செய்யவேண்டியது என்பதும் (எனக்கு),
क्वचित् **க்வசித்**	=	ஒருபோதும்,
न **ந**	=	கிடையாது.

ஆத்மாவை நன்கு தெரிந்துகொள்கிறேன். அக்ஞானம் எங்கோ ஓடிவிட்டது, செய்கிறவன் என்ற தன்மை நீங்கி விட்டது. செய்யவேண்டியதும் ஒரு இடத்திலும் இல்லை.

[ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டு அக்ஞானம் விலகின பிறகு, அவ்வக்ஞானத்தின் கார்யமான கர்த்ருத்வம் (செய்கிறவன் என்ற தன்மை), அதன் கார்யமான கர்மாக்கள், அவைகளின் பலனுன ஸுக துக்கங்கள், இவையெல்லாம் ஆத்மாவில்ஒட்டாதென்று 27, 28, 29 சுலோகங்களில் விவரிக்கப்படுகிறது.] **(27)**

चिदमृतसुखराशौ चित्तफेनं विलीनं
क्षयमधिगत एवं वृत्तिचञ्चत्तरङ्गः ।
स्तिमितसुखसमुद्रो निर्विचेष्टः सुपूर्णः
कथमिह मम दुःखं सर्वदेकोऽहमस्मि ॥ २८ ॥

சித³ம்ருதஸுக²ராஶௌ சித்தபே²னம் விலீனம்
க்ஷயமதி⁴க³த ஏவம் வ்ருத்திசஞ்சத்தரங்க³: ।
ஸ்திமிதஸுக²ஸமுத்³ரோ நிர்விசேஷ்ட: ஸுபூர்ண:
கத²மிஹ மம து³:க²ம் ஸர்வதே³கோ(அ)ஹமஸ்மி ॥ 28 ॥

चिदमृतसुखराशौ **சித³ம்ருதஸுக²ராஶௌ**	=	சைதன்யமாகிற அமிருதமும் ஆனந்தமும் நிரம்பிய ஸமுத்திரத்தில்,
चित्तफेनं **சித்தபே²னம்**	=	மனஸ்ஸாகிற நுரை,
विलीनं **விலீனம்**	=	நன்கு கரைந்துவிட்டது,
एवं **ஏவம்**	=	அப்படியே,
वृत्तिचञ्चत्तरङ्गः **வ்ருத்திசஞ்சத்தரங்க³:**	=	எப்பொழுதும் சலித்துக்கொண்டிருக்கும் மனோ விருத்தியாகிற அலை,
क्षयं **க்ஷயம்**	=	நாசத்தை,
अधिगतः **அதி⁴க³த:**	=	அடைந்து விட்டது,
स्तिमितसुखसमुद्रः **ஸ்திமிதஸுக²ஸமுத்³ர:**	=	அசைவற்றிருக்கும் ஆனந்த ஸாகரம்,
निर्विचेष्टः **நிர்விசேஷ்ட:**	=	ஒருவித வியாபாரமும் அன்னியில்,
सुपूर्णः **ஸுபூர்ண:**	=	நன்கு நிரம்பியிருக்கிறது,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
सर्वदा **ஸர்வதா³**	=	எப்பொழுதும்,
एकः **ஏக:**	=	ஒருவனாகவே,

अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன், (அப்படியிருக்கையில்),
इह **இஹ**	=	இங்கே,
मम **மம**	=	எனக்கு,
दुःखं **து³:க²ம்**	=	துக்கம்,
कथं **கத²ம்**	=	எப்படி (வரும்)?

சைதன்யமாகிற அமிருதமும் ஆனந்தமும் நிரம்பிய ஸமுத்திரத்தில் மனஸ்ஸாகிற நுரை நன்கு கரைந்து விட்டது. அப்படியே எப்பொழுதும் சலித்துக்கொண்டிருக்கும் மனோவிருத்தியாகிற அலை நாசத்தை அடைந்து விட்டது. அசைவற்றிருக்கும் ஆனந்த ஸாகரம் ஒருவித வியாபாரமும் அன்னியில் நன்கு நிரம்பியிருக்கிறது எப்பொழுதும் நான் ஒருவனாகவே இருக்கிறேன். அப்படி இருக்கையில் இங்கே எனக்கு துக்கம் எப்படி (வரும்)? **(28)**

आनन्दरूपोऽहमखण्डबोधः
परात्परोऽहं घनचित्प्रकाशः ।
मेघा यथा व्योम न च स्पृशन्ति
संसारदुःखानि न मां स्पृशन्ति ॥ २९ ॥

ஆனந்த³ரூபோ(அ)ஹமக²ண்ட³போ³த⁴:
பராத்பரோ(அ)ஹம் க⁴னசித்ப்ரகாஶ: ।
மேகா⁴ யதா² வ்யோம ந ச ஸ்ப்ருஶந்தி
ஸம்ஸாரது³:கா²னி ந மாம் ஸ்ப்ருஶந்தி ॥ 29 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
आनन्दरूपः **ஆனந்த³ரூப:**	=	ஆனந்தஸ்வரூபன்,
अखण्डबोधः **அக²ண்ட³போ³த⁴:**	=	பிளவுபடாத ஞானஸ்வரூபன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
परात् **பராத்**	=	மேலான பதார்த்தத்தைக்காட்டிலும்,

परः = மேலானவன்,

பரஃ

घनचित्प्रकाशः = கெட்டியா ஞானஒளியானவன்ன,

க4னசித்ப்ரகாஶஃ

यथा = எப்படி,

யதா2

मेघा = மேகங்கள்,

மேகா4

व्योम च = ஆகாசத்தை,

வ்யோம ச

न स्पृशन्ति = தொடுவதில்லையோ, (அப்படியே),

ந ஸ்ப்ருஶந்தி

संसारदुःखानि = ஸம்ஸாரத்திலுள்ள துக்கங்கள்,

ஸம்ஸாரது3ஃகா2னி

मां = என்ஜன,

மாம்

न स्पृशन्ति = தொடாது.

ந ஸ்ப்ருஶந்தி

நான் ஆனந்த ஸ்வரூபன், துண்டுபடாத ஞான ஸ்வரூபன். நான் மேலான பதார்த்தத்திற்கும் மேலானவன், கனமான ஞான ஒளியானவன். எப்படி மேகங்கள் ஆகாசத்தைத் தொடுவதில்ஜலயோ, (அப்படியே) ஸம்ஸாரத்திலுள்ள துக்கங்கள் என்ஜனத் தொடாது. **(29)**

अस्थि मांसपुरीषान्त्रचर्म लोमसमन्वितः ।
अन्नादः स्थूल देहः स्यादतोऽहं शुद्धचिद्यनः ॥ ३० ॥

स्थूलदेहाश्रिता एते स्थूलाद्भिन्नस्य मे न हि ।

அஸ்தி2 மாம்ஸபுரீஷாந்த்ரசர்ம லோமஸமன்விதஃ ।
அந்நாத3ஃ ஸ்தூ2ல தே3ஹஃ ஸ்யாத3தோ(அ)ஹம் ஶுத்3த4சித்3யனஃ ॥ 30 ॥

ஸ்தூ2லதே3ஹாஶ்ரிதா ஏதே ஸ்தூ2லாத்3பி4ன்னஸ்ய மே ந ஹி ।

अस्थि = எலும்பு,

அஸ்தி2

मांस = மாம்ஸம்,

மாம்ஸ

पुरीष **புரீஷ**	=	மலம்,
आन्त्र **ஆந்த்ர**	=	குடல்,
चर्म **சர்ம**	=	தோல்,
लोम **லோம**	=	ரோமம் இவைகளோடு,
समन्वित: **ஸமன்விதः**	=	சேர்ந்ததாயும்,
अन्नाद: **அந்நாத³ः**	=	அன்னத்தை சாப்பிடுகிறதாயும்,
स्थूल देह: **ஸ்தூ²ல தே³ஹः**	=	ஸ்தூலசரீரம்,
स्यात् **ஸ்யாத்**	=	இருக்கும்,
अत: **அதः**	=	அதிலிருந்து, (வேறுக),
अहं **அஹம்**	=	நான்,
शुद्धचिद्यन: **ஶுத்³த⁴சித்³யனः**	=	கெட்டியான நிர்மலமான ஞானஸ்வரூபன்,
स्थूलदेहाश्रिता **ஸ்தூ²லதே³ஹாஶ்ரிதா**	=	ஸ்தூலதேஹத்தை ஆசிரயித்திருக்கும்,
एते **ஏதே**	=	இவைகள்,
स्थूलात् **ஸ்தூ²லாத்**	=	ஸ்தூலத்திலிருந்து,
भिन्नस्य **பி⁴ன்னஸ்ய**	=	வேறுபட்ட,
मे **மே**	=	எனக்கு,
न हि **ந ஹி**	=	கிடையாது.

எலும்பு, மாம்ஸம், மலம், குடல், தோல், ரோமம், இவைகளோடு சேர்ந்ததா யும் அன்னத்தை சாப்பிடுகிறதாயும் ஸ்தூல தேஹம் இருக்கும். அதிலிருந்து

(வேறுக) நான் கெட்டியான நிர்மலமான ஞான ஸ்வரூபன். ஸ்தூல தேஹத்தை ஆசிரயித்திருக்கும் இவைகள் ஸ்தூலத்திலிருந்து வேறுபட்ட எனக்குக் கிடையாது.

लिङ्गं जडात्मकं नाहं चित्स्वरूपोऽहमद्वयः ॥ ३१ ॥

லிங்க3ம் ஜடா3த்மகம் நாஹம் சித்ஸ்வரூபோ(அ)ஹமத்3வய꞉ ॥ 31 ॥

क्षुत्पिपासान्ध्यबाधिर्यकामक्रोधादयोऽखिलाः ।
लिङ्गदेहाश्रिता ह्येते नैवालिङ्गस्य मे विभोः ॥ ३२ ॥

க்ஷுத்பிபாஸாந்த்4யபா3தி4ர்யகாமக்ரோதா4த3யோ(அ)கி2லா꞉ ।
லிங்க3தே3ஹாஶ்ரிதா ஹ்யேதே நைவாலிங்க3ஸ்ய மே விபோ4꞉ ॥ 32 ॥

जडात्मकं = ஜடஸ்வரூபமாயிருக்கும்,

ஜடா3த்மகம்

लिङ्गं = (லிங்கம் என்கிற) ஸூக்ஷ்ம சரீரம்,

லிங்க3ம்

अहं = நான்,

அஹம்

न = அல்ல,

ந

अहं = நான்,

அஹம்

चित्स्वरूपः = ஞானஸ்வரூபன்,

சித்ஸ்வரூப꞉

अद्वयः = இரண்டற்றவன்,

அத்3வய꞉

क्षुत् = பசி,

க்ஷுத்

पिपासा = தாஹம்,

பிபாஸா

आन्ध्य = குருட்டுத்தனம்,

ஆந்த்4ய

बाधिर्य = செவிட்டுத்தனம்,

பா3தி4ர்ய

काम = ஆசை,

காம

कोध = கோபம்,

கோத4

आदयः = முதலான,
ஆத3ய:

अखिलाः = எல்லாம்,
அகி2லா:

लिङ्गदेहाश्रिताः = ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தை ஆசிரயித்திருப்
லிங்க3தே3ஹாஶ்ரிதா: பவைகள்,

एते हि = இவைகள்,
ஏதே ஹி

आलिङ्गस्य = ஸூக்ஷ்மசரீரமில்லாத,
ஆலிங்க3ஸ்ய

विभोः = வியாபகனான,
விபோ4:

मे = எனக்கு,
மே

नैव = கிடையவே கிடையாது.
நைவ

ஜட ஸ்வரூபமாயிருக்கும் லிங்கம் என்கிற ஸூக்ஷ்ம சரீரம் நான் அல்ல. நான் ஞான ஸ்வரூபன், இரண்டற்றவன். பசி, தாஹம், குருட்டுத்தனம், செவிட்டுத் தனம், ஆசை, கோபம் முதலானவைகள் எல்லாம் ஸூஷ்ம சரீரத்தை ஆசிரயித் திருப்பவைகள். ஸூக்ஷ்ம சரீரமில்லாத வியாபகனான எனக்கு இவைகள் கிடைய வே கிடையாது.

अनाद्यज्ञानमेवात्र कारणं देह उच्यते ।
नाहं कारणदेहोऽपि स्वप्रकाशो निरञ्जनः ॥ ३३ ॥

அநாத்3யஜ்ஞானமேவாத்ர காரணம் தே3ஹ உச்யதே ।
நாஹம் காரணதே3ஹோ(அ)பி ஸ்வப்ரகாஶோ நிரஞ்ஜன: ॥ 33 ॥

जडत्वप्रियमोदत्वधर्माः कारणदेहगाः।
न सन्ति मम नित्यस्य निर्विकारस्वरूपिणः॥ ३४ ॥

ஜட3த்வப்ரியமோத3த்வத4ர்மா: காரணதே3ஹகா3:।
ந ஸந்தி மம நித்யஸ்ய நிர்விகாரஸ்வரூபிண:॥ 34 ॥

अत्र = இங்கே,
அத்ர

अनादि = ஆதியில்லாத,
அநாதி3

अज्ञानमेव **அஜ்ஞானமேவ**	=	அக்ஞானம்தான்,
कारणं **காரணம்**	=	காரணமான,
देहः **தே³ஹ:**	=	சரீரம் (என்று),
उच्यते **உச்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது (அந்த),
कारणदेहः अपि **காரணதே³ஹ: அபி**	=	காரண சரீரமும்,
स्वप्रकाशः **ஸ்வப்ரகாஶ:**	=	ஸ்வயம்பிரகாசமாய்,
निरञ्जनः **நிரஞ்ஜன:**	=	எவ்வித தோஷமுமில்லாத,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
न **ந**	=	இல்லை,
कारणदेहगाः **காரணதே³ஹகா³:**	=	காரணதேஹத்திலுள்ள,
जडत्वप्रियमोदत्वधर्माः **ஜட³த்வப்ரியமோத³த்வத⁴ர்மா:**	=	ஜடமாயிருக்கும் தன்மை, பிரியமாயிருக்கும் தன்மை, ஸந்தோஷமாயிருக்கும் தன்மை என்ற தர்மங்கள்,
नित्यस्य **நித்யஸ்ய**	=	நித்யனாய்,
निर्विकारस्वरूपिणः **நிர்விகாரஸ்வரூபிண:**	=	ஒருவித மாறுதலுமடையாத் தன்மையுடையவனாய் இருக்கும்,
मम **மம**	=	எனக்கு,
न सन्ति **ந ஸந்தி**	=	கிடையாது.

இங்கே ஆதியில்லாத அக்ஞானம்தான் காரணசரீரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் காரண சரீரமும் ஸ்வயம் பிரகாசமாய் எவ்வித தோஷமுமில்லாத நான் இல்லை. காரண தேஹத்திலுள்ள ஜடமாயிருக்கும் தன்மை, பிரியமாயிருக்கும் தன்மை, ஸந்தோஷமாயிருக்கும் தன்மை என்ற தர்மங்கள் நித்யனாய் எவ்வித மாறுதலுமடையாத் தன்மை உடையவனுமாய் இருக்கும் எனக்குக் கிடையாது.

[இவ்விதமாக 30 முதல் 34 சுலோகம் வரையில் ஆத்மா, ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்கிற மூன்று சரீரங்களுடைய தன்மையிலிருந்து வேறுபட்ட தன்மையுடையதாயிருப்பதால் அந்த சரீரங்கள் ஆத்மாவல்ல என்று நிர்வசனம் செய்யப்பட்டது இனி, இவ்விதம் மூன்றுவித சரீரங்களுக்கும் அப்பால் பட்ட ஆத்மாவே பிரஹ்மம் என்று சொல்லும்போது சிலர் ஜீவனும் ஈசுவரனும் எப்படி ஒன்றாக இருக்க முடியுமென்று ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள். அதற்காக ஜீவனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் ஈசுவரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் நன்கு அலசிக்காட்டி இரண்டுமே சுத்தப் பிரஹ்மத்தில் கல்பிக்கப்பட்டவை யென்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.]

(33-34)

जीवाद्भिन्नः परेशोऽस्ति परेशत्वं कुतस्तव ।
इत्यज्ञजनसंवादविचारः क्रियतेऽधुना ॥ ३५ ॥

ஜீவாத்[3]பி[4]ன்னஃ பரேஶோ(அ)ஸ்தி பரேஶத்வம் குதஸ்தவ ।
இத்யஜ்ஞஜனஸம்வாத[3]விசாரஃ க்ரியதே(அ)து[4]னா ॥ 35 ॥

जीवात् = ஜீவனிடமிருந்து,
ஜீவாத்

भिन्नः = வேறுபட்டவராக,
பி[4]ன்னஃ

परेशः = பரமேசுவரர்,
பரேஶஃ

अस्ति = இருக்கிறார்,
அஸ்தி

तव = உனக்கு,
தவ

परेशत्वं = பரமேசுவரராயிருக்கும் தன்மை,
பரேஶத்வம்

कुतः = எப்படி (வரும்)?
குதஃ

इति = என்று,
இதி

अज्ञजन = அறிவில்லாத ஜனங்களுடைய,
அஜ்ஞஜன

संवाद = பேச்சு விஷயமாய்,
ஸம்வாத[3]

विचारः = விசாரமானது,
விசாரஃ

अधुना = இப்பொழுது,
அது[4]னா

क्रियते = செய்யப்படுகிறது.
க்ரியதே

ஜீவனிடமிருந்து வேறுபட்டவராக பரமேசுவரர் இருக்கிறுர். உனக்கு பரமேசுவரராயிருக்கும் தன்மை எப்படி வரும்? என்று அறிவில்லாத ஜனங்களுடைய பேச்சு விஷயமாய் விசாரமானது இப்பொழுது செய்யப்படுகிறது. **(35)**

अधिष्ठानं चिदाभासो बुद्धिरेतत् त्रयं यदा ।
अज्ञानादेकवद्भाति जीव इत्युच्यते तदा ॥ ३६ ॥

அதி4ஷ்டா2னம் சிதா3பா4ஸோ பு3த்3தி4ரேதத் த்ரயம் யதா3 ।
அஜ்ஞாநாதே3கவத்3பா4தி ஜீவ இத்யுச்யதே ததா3 ॥ 36 ॥

अधिष्ठानं = எல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டானமாயுள்ள
அதி4ஷ்டா2னம் சுத்த சைதன்யம்,
चिदाभासः = சைதன்யத்தின் தோற்றம்,
சிதா3பா4ஸ:
बुद्धिः = புத்தி ஆகிய,
பு3த்3தி4:
एतत् = இந்த,
ஏதத்
त्रयं = மூன்றும்,
த்ரயம்
यदा = எப்பொழுது,
யதா3
अज्ञानात् = அறியாமையினுல்,
அஜ்ஞாநுத்
एकवत् = ஒன்றுயிருப்பது போலவே,
ஏகவத்
भाति = தோன்றுகிறதோ,
பா4தி
तदा = அப்பொழுது,
ததா3
जीवः = ஜீவன்,
ஜீவ:
इति = என்று,
இதி

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே

எல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டானமாயுள்ள சுத்த சைதன்யம், சைதன்யத்தின் தோற்றம், புத்தி ஆகிய இந்த மூன்றும் எப்பொழுது அறியாமையினுல் ஒன்றாயிருப்பது போலவே தோன்றுகிறதோ, அப்பொழுது ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகிறது.

[ஸூர்ய கிரணத்திற்கு நேரே கண்ணுடியைக் காட்டினுல் அதில் ஸூர்யனுடைய பிரதிபிம்பம் விழும். அதுவும் பிரகாசமாயிருக்கும். அந்தப் பிரகாசத்தை வீட்டிற்குள் விழச்செய்தால் வீட்டிலுள்ள பதார்த்தங்களை பிரகாசிக்கும் படிச் செய்யும். இவ்விதமாக வீட்டிலுள்ள பதார்த்தங்களை எடுத்துக் காட்டுவது ஸூர்யன், ஸூர்யனுடைய பிரதிபிம்பம், கண்ணுடி, ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்ததே யாகும். இதே மாதிரி சுத்த சைதன்யம், புத்தி, புத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கும் சைதன்யத்தோற்றம் இம் மூன்றும் சேர்ந்து உலகத்தை அறிகிறது. இந்த மூன்றும் சேர்ந்து தான் ஜீவன்.] **(36)**

अधिष्ठानं न जीवः स्यात प्रत्येकं निर्विकारतः ।
अवस्तु स्याच्चिदाभासो नास्ति तस्य च जीवता ॥ ३७ ॥

அதி⁴ஷ்டா²னம் ந ஜீவ꞉ ஸ்யாத ப்ரத்யேகம் நிர்விகாரத꞉ ।
அவஸ்து ஸ்யாச்சிதா³பா⁴ஸோ நாஸ்தி தஸ்ய ச ஜீவதா ॥ 37 ॥

प्रत्येकं जीवता नास्ति बुद्धेरपि जडत्वतः ।
जीव आभासकूटस्थबुद्धित्रयमतो भवेत् ॥ ३८ ॥

ப்ரத்யேகம் ஜீவதா நாஸ்தி பு³த்³தே⁴ரபி ஜட³த்வத꞉ ।
ஜீவ ஆபா⁴ஸகூடஸ்த²பு³த்³தி⁴த்ரயமதோ ப⁴வேத் ॥ 38 ॥

अधिष्ठानं = அதிஷ்டானமான சுத்த சைதன்யம்,
அதி⁴ஷ்டா²னம்
निर्विकारतः = மாறும் தன்மையற்றதால்,
நிர்விகாரத꞉
प्रत्येकं = தனித்து,
ப்ரத்யேகம்
जीवः = ஜீவனுக,
ஜீவ꞉
न स्यात् = இருக்கமுடியாது,
ந ஸ்யாத்
चिदाभासः = (புத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கும்)
சிதா³பா⁴ஸ꞉ சைதன்யத்தின் தோற்றம்,

अवस्तु **அவஸ்து**	=	வாஸ்தவமாய்ம் இல்லாத பதார்த்தமே,
स्यात् **ஸ்யாத்**	=	ஆகும்,
तस्य च **தஸ்ய ச**	=	அதற்கும்,
जीवता **ஜீவதா**	=	ஜீவனயிருக்கும் தன்மை,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	கிடையாது,
जडत्वतः **ஜட^{3}த்வத:**	=	ஜடமாயிருக்கும் தன்மையுடையதால்,
बुद्धः अपि **பு^{3}த்^{3}த^4: அபி**	=	புத்திக்கும்,
प्रत्येकं **ப்ரத்யேகம்**	=	தனித்து,
जीवता **ஜீவதா**	=	ஜீவனயிருக்கும் தன்மை,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	கிடையாது,
अतः **அத:**	=	ஆகையினுல்,
आभास **ஆபா^{4}ஸ**	=	(புத்தியில் தோன்றும்) சைதன்ய ஆபாஸம்,
कूटस्थ **கூடஸ்த^2**	=	(நிர்விகாரமாயுள்ள) சுத்த சைதன்யம்,
बुद्धि **பு^{3}த்^{3}தி^{4}**	=	புத்தி ஆகிய,
त्रयं **த்ரயம்**	=	மூன்றும் சேர்ந்து தான்,
जीवः **ஜீவ:**	=	ஜீவனக,
भवेत् **ப^{4}வேத்**	=	இருக்கமுடியும்.

அதிஷ்டானமான சுத்த சைதன்யம் மாறும் தன்மையற்றதால் தனித்து ஜீவனக இருக்கமுடியாது. (புத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கும்) சைதன்யத்தின் தோற்றம்

வாஸ்தவமாக இல்லாத பதார்த்தமேயாகும்; அதற்கும் ஜீவனுயிருக்கும் தன்மை கிடையாது ஜடமாயிருக்கும் தன்மையுடையதால், புத்திக்கும் தனித்து ஜீவனுயிருக்கும் தன்மை கிடையாது. ஆகையினுல் (புத்தியில் தோன்றும்) சைதன்ய ஆபாஸம், (நிர்விகாரமாயுள்ள) சுத்த சைதன்யம், புத்தி ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்துதான் ஜீவனுக இருக்கமுடியும்.

[ஆகாசத்திலுள்ள ஸூர்யன் இருட்டறைக்குள் பிரகாசிக்காத்தினுல் அங்குள்ள பதார்த்தங்களை பிரகாசிக்கும்படி செய்பவர் ஸூர்யன் அல்ல. கண்ணுடி ஜடமானதினுல் அது மற்றென்றை பிரகாசப்படுத்த முடியாது. கண்ணுடியிலுள்ள ஸூர்யப் பிரதிபிம்பம் வெறும் தோற்றமே தவிர ஒரு பதார்த்தமாக இல்லாததினுல் அதற்கும் சக்தியில்லை. ஆகையால் பிரகாசப்படுத்துவது எது என்றல், ஸூர்யன், கண்ணுடி, கண்ணுடியிலுள்ள ஸூர்யப் பிரதிபிம்பம் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்துள்ளதுதான் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஜீவனுடைய தன்மையும் அவ்விதமேதான். தனித்தனியாகப் பார்த்தால், சுத்த சைதன்யமோ, புத்தியோ, புத்தியிலுள்ள சைதன்ய பிரதிபிம்பமோ, யாதொன்றும் ஜீவன் ஆகமாட்டாது.]. **(37-38)**

मायाऽऽभासो विशुद्धात्मा त्रयमेतन्महेश्वरः ।
मायाभासोऽप्यवस्तुत्वात् प्रत्येकं नेश्वरो भवेत् ॥ ३९ ॥

மாயாssபா4ஸோ விஶுத்3தா4த்மா த்ரயமேதன்மஹேஶ்வர: ।
மாயாபா4ஸோ(அ)ப்யவஸ்துத்வாத் ப்ரத்யேகம் நேஶ்வரோ ப4வேத் ॥ 39 ॥

पूर्णत्वान्निर्विकारत्वाद्विशुद्धत्वान्महेश्वरः।
जडत्वहेतोर्मायायामीश्वरत्वं नु दुर्घटम् ॥ ४० ॥

பூர்ணத்வாந்நிர்விகாரத்வாத்3விஶுத்3த4த்வான்மஹேஶ்வர:।
ஜட3த்வஹேதோர்மாயாயாமீஶ்வரத்வம் நு து3ர்க4டம் ॥ 40 ॥

तस्मादेतत्त्रयं मिथ्या तदर्थो नेश्वरो भवेत् ।

தஸ்மாதே3தத்த்ரயம் மித்2யா தத3ர்தோ2 நேஶ்வரோ ப4வேத் ।

माया / **மாயா** = மாயை,

आभासः / **ஆபா4ஸ:** = (மாயையில் பிரதிபலிக்கும்) சைதன்யத்தின் தோற்றம்,

विशुद्धात्मा / **விஶுத்3தா4த்மா** = சுத்த சைதன்யம் ஆகிய,

एवत् / **ஏவத்** = இந்த,

त्रयं **த்ரயம்**	=	மூன்றும் சேர்ந்து,
महेश्वरः **மஹேஶ்வர꞉**	=	பரமேசுவரர். (அவைகளில்),
मायाभासः अपि **மாயாபா⁴ஸ꞉ அபி**	=	மாயையில் பிரதிபலிக்கும் தோற்றம்,
अवस्तुत्वात् **அவஸ்துத்வாத்**	=	வாஸ்தவத்தில் ஒரு பதார்த்தமாக இல்லாததினுல்,
प्रत्येकं **ப்ரத்யேகம்**	=	தனித்து,
ईश्वरः **ஈஶ்வர꞉**	=	ஈசுவரனுக,
न भवेत् **ந ப⁴வேத்**	=	இருக்க முடியாது,
विशुद्धात्मा च **விஶுத்³தா⁴த்மா ச**	=	சுத்த சைதன்யமும்,
पूर्णत्वात् **பூர்ணத்வாத்**	=	எங்கும் நிறைந்து இருப்பதினுலும்,
निर्विकारत्वात् **நிர்விகாரத்வாத்**	=	மாறுதலற்ற தன்மையுடன் கூடியிருப்பதினுலும்,
ईश्वरः **ஈஶ்வர꞉**	=	ஈசுவரன்,
न **ந**	=	இல்லை,
मायायां नु **மாயாயாம் நு**	=	மாயையிலோ,
जडत्वहेतोः **ஜட³த்வஹேதோ꞉**	=	ஜடத்தன்மை இருக்கும் காரணத்தினுல்,
ईश्वरत्वं **ஈஶ்வரத்வம்**	=	ஈசுவரத்தன்மை,
दुर्घटम् **து³ர்க⁴டம்**	=	பொருந்தாது,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையினுல்,
एवत् **ஏவத்**	=	இந்த,

त्रयं = மூன்றும்,

த்ரயம்

मिथ्या = வாஸ்தவமல்ல,

மித்²யா

तदर्थः = அவைகளின் பொருள்,

தத³ர்த²꞉

ईश्वरः = ஈசுவரனுக,

ஈஶ்வர꞉

न भवेत् = இருக்கமுடியாது.

ந ப⁴வேத்

மாயை, (மாயையில் பிரதிபலிக்கும்) சைதன்யத்தின் தோற்றம், சுத்த சைதன்யம், ஆகிய இந்த மூன்றும் சேர்ந்து பரமேசுவரர். (அவைகளில்) மாயையில் பிரதி பலிக்கும் தோற்றம் வாஸ்தவத்தில் ஒரு பதார்த்தமே யில்லாததினுல் தனித்து ஈசுவரனுக இருக்க முடியாது. சுத்த சைதன்யமும் எங்கும் நிரம்பியிருப்பதினுலும் மாறுதலற்ற தன்மையுடன் கூடியிருப்பதினுலும் ஈசுவரன் இல்லை. மாயையிலோ ஜடத் தன்மை இருக்கும் காரணத்தினுல் இந்த ஈசுவரத் தன்மை பொருந்தாது. ஆகையினுல் இந்த மூன்றும் வாஸ்தவமல்ல அவைகளின் பொருள் ஈசுவரனுக இருக்க முடியாது.

[ஜீவனிடத்தில் எப்படி மூன்று அம்சங்களோ, அப்படியே ஈசுவரனிடத்திலும் மாயை, சுத்த சைதன்யம், மாயையில் சுத்த சைதன்யத்தின் பிரதிபிம்பம், ஆகிய மூன்று அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் தனித்தனியே ஈசுவரனுகமாட்டா. அக்ஞானத்தினுல் மூன்றையும் சேர்த்து ஒன்றுகப் பார்க்கும்போதுதான் ஈசுவரன்.]

इति जीवेश्वरौ भातः स्वाज्ञानात्न हि वस्तुतः ॥ ४१ ॥

இதி ஜீவேஶ்வரௌ பா⁴த꞉ ஸ்வாஜ்ஞானாத்ன ஹி வஸ்துத꞉ ॥ 41 ॥

घटाकाशमठाकाशौ महाकाशे प्रकल्पितौ ।
एवं मयि चिदाकाशे जीवेशौ परिकल्पितौ ॥ ४२ ॥

க⁴டாகாஶமடா²காஶௌ மஹாகாஶே ப்ரகல்பிதௌ ।
ஏவம் மயி சிதா³காஶே ஜீவேஶௌ பரிகல்பிதௌ ॥ 42 ॥

इति = இவ்விதமாக,

இதி

स्वाज्ञानात् = ஆத்மதத்துவத்தை அறியாததினுல்,

ஸ்வாஜ்ஞானாத்

जीवेश्वरौ **ஜீவேஶ்வரௌ**	=	ஜீவனும் ஈசுவரனும்,
भात: **பா⁴த:**	=	தோன்றுகிறுர்கள்,
वस्तुत: **வஸ்துத:**	=	வாஸ்தவமாக (இருவரும்),
न हि **ந ஹி**	=	கிடையாது,
महाकाशे **மஹாகாஶே**	=	வியாபகமாயிருக்கிற பெரிய ஆகாசத்தில்,
घटाकाश **க⁴டாகாஶ**	=	குடத்திலுள்ள ஆகாசம்,
मठाकाशौ **மடா²காஶௌ**	=	மடத்திலுள்ள ஆகாசம் என்ற இரண்டும்,
प्रकल्पितौ **ப்ரகல்பிதௌ**	=	கல்பிக்கப்பட்டவைகளேயாகும்,
एवं **ஏவம்**	=	அப்படியே,
चिदाकाशे **சிதா³காஶே**	=	சைதன்ய ஆகாசமாயிருக்கிற,
मयि **மயி**	=	என்னிடத்தில்,
जीवेशौ **ஜீவேஶௌ**	=	ஜீவனும் ஈசுவரனும்,
परिकल्पितौ **பரிகல்பிதௌ**	=	கல்பிக்கப்பட்டவைகள்.

இவ்விதமாக ஆத்ம தத்வத்தை அறியாததினுல் ஜீவனும் ஈசுவரனும் தோன்றுகிறுர்கள். வாஸ்தவமாக (இருவரும்) கிடையாது. வியாபகமாயிருக்கிற பெரிய ஆகாசத்தில் குடத்திலுள்ள ஆகாசம், மடத்திலுள்ள ஆகாசம் என்ற இரண்டும் கல்பிக்கப்பட்டவைகளே ஆகும். அப்படியே சைதன்ய ஆகாசமாயிருக்கிற என்னிடத்தில் ஜீவனும் ஈசுவரனும் கல்பிக்கப்பட்டவர்கள்.

[ஸர்வ வியாபகமாயிருக்கிற ஆகாசத்தில் மத்தியில் ஒரு வீட்டைக் கட்டினுல் வீட்டிலுள்ள ஆகாசம் என்றும், குடத்தை வைத்தால் குடத்திலுள்ள ஆகாசம் என்றும் வியவஹாரம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அப்படியே மாயை என்கிற உபாதியை வைத்து ஈசுவரன் என்றும், அந்தக் கரணம் என்கிற உபாதியை வைத்து

ஜீவன் என்றும் வியவஹாரம் ஏற்படுகிறது. இவ்விரு உபாதிகளையும் விலக்கிப் பார்த்தால் இரண்டும் சுத்த சைதன்யமேயாகும்.] **(41-42)**

मायातत्कार्यविलये नेश्वरत्वं न जीवता ।
ततः शुद्धचिदेवाहं चिद्व्योम निरुपाधितः ॥ ४३ ॥

மாயாதத்கார்யவிலயே நேஶ்வரத்வம் ந ஜீவதா ।
ததஃ ஶுத்[3]த[4]சிதே[3]வாஹம் சித்[3]வ்யோம நிருபாதி[4]தஃ ॥ 43 ॥

माया = மாயையும்,
மாயா
तत्कार्य = அதிலிருந்து உண்டானவைகளும்,
தத்கார்ய
विलये = மறைந்துவரும்போது,
விலயே
ईश्वरत्वं = ஈசுவரனுக இருக்கும் தன்மை,
ஈஶ்வரத்வம்
न = கிடையாது,
ந
जीवता = ஜீவனுக இருக்கும் தன்மையும்,
ஜீவதா
न = கிடையாது,
ந
ततः = ஆகையினுல்,
ததஃ
अहं = நான்,
அஹம்
निरुपाधितः = உபாதியற்றவனுயிருப்பதால்,
நிருபாதி[4]தஃ
चिद्व्योम = சைதன்ய ஆகாசமான,
சித்[3]வ்யோம
शुद्धचित् एव = சுத்தமான சைதன்யமே தான்.
ஶுத்[3]த[4]சித் ஏவ

மாயையும் அதிலிருந்து உண்டானவைகளும் மறைந்து விடும்போது ஈசுவரனுயிருக்கும் தன்மை கிடையாது, ஜீவனுக இருக்கும் தன்மையும் கிடையாது. ஆகையினுல், நான் உபாதியற்றவனுயிருப்பதால் சைதன்ய ஆகாசமான சுத்தமான சைதன்யமே. **(43)**

सत्यचिद्घनमनन्तमद्वयं सर्वदृश्यरहितं निरामयम् ।
यत् पदं विमलमद्वयं शिवं तत् सदाऽहमिति मौनमाश्रये ॥ ४४ ॥

ஸத்யசித்³த⁴னமனந்தமத்³வயம்
ஸர்வத்³ருஶ்யரஹிதம் நிராமயம் ।
யத் பத³ம் விமலமத்³வயம் ஶிவம்
தத் ஸதா³(அ)ஹமிதி மௌனமாஶ்ரயே ॥ 44 ॥

सत्यचिद्घनं **ஸத்யசித்³த⁴னம்**	=	ஸத்யமாகவும் சைதன்யக்கட்டியாகவும்,
अनन्तं **அனந்தம்**	=	முடிவற்றதாகவும்,
अद्वयं **அத்³வயம்**	=	இரண்டற்றதாகவும்,
सर्वदृश्यरहितं **ஸர்வத்³ருஶ்யரஹிதம்**	=	அனுபவிக்கப்படும் தன்மையுள்ள எல்லா விஷயங்களிலிருந்தும் விடுபட்டதாகவும்,
निरामयम् **நிராமயம்**	=	எவ்வித தோஷமுமற்றதாகவும்,
विमलं **விமலம்**	=	நிர்மலமாகவும்,
अद्वयं **அத்³வயம்**	=	ஒன்றாகவும்,
शिवं **ஶிவம்**	=	மங்களமாகவும்,
यत् **யத்**	=	எந்த,
पदं **பத³ம்**	=	நிலை (இருக்கிறதோ),
तत् **தத்**	=	அதுவாகவே,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
अहं **அஹம்**	=	நான் (இருக்கிறேன்),
इति **இதி**	=	என்பதினால்,
मौनं **மௌனம்**	=	மௌனத்தை,

आश्रये = ஆசிரயிக்கிறேன்.
ஆஶ்ரயே

ஸத்யமாகவும் சைதன்யக்கட்டியாகவும் முடிவற்றதாகவும் இரண்டற்றதாக வும் அனுபவிக்கப்படும் தன்மையுள்ள எல்லா விஷயங்களிலிருந்தும் விடுபட்டதாக வும் எவ்வித தோஷமுமற்றதாகவும் நிர்மலமாகவும் ஒன்ருகவும் மங்களமாகவும் எந்த நிஜல (இருக்கிறதோ), அதுவாகவே எப்பொழுதும் நான் (இருக்கிறேன்), என்பதினுல் மௌனத்தை ஆசிரயிக்கிறேன். **(44)**

पूर्णमद्वयमखण्डचेतनं विश्वभेदकलनादिवर्जितम् ।
अद्वितीयपरसंविदंशकं तत् सदाऽहमिति मौनमाश्रये ॥ ४५ ॥

பூர்ணமத்[3]வயமக[2]ண்ட[3]சேதனம் விஶ்வபே[4]த[3]கலநாதி[3]வர்ஜிதம் ।
அத்[3]விதீயபரஸம்வித[3]ம்ஶகம் தத் ஸதா[3](அ)ஹமிதி மௌனமாஶ்ரயே ॥ 45 ॥

पूर्णं = எங்கும் நிறைந்ததும்,
பூர்ணம்
अद्वयं = இரண்டற்றதும்,
அத்[3]வயம்
अखण्डचेतनं = துண்டுபடாத சைதன்யமும்,
அக[2]ண்ட[3]சேதனம்
विश्वभेदकलनादिवर्जितम् = ஜகத்திலுள்ள வேற்றுமைத்தோற்றம்
விஶ்வபே[4]த[3]கலநாதி[3]வர்ஜிதம் முதலியவை யற்றதும்,
अद्वितीयपरसंविदंशकं = இரண்டற்ற மேலான ஞான
அத்[3]விதீயபரஸம்வித[3]ம்ஶகம் ஸ்வரூபத்தின் அம்சமும் (எதுவோ),
तत् = அதுவே,
தத்
सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா[3]
अहं = நான்,
அஹம்
इति = என்ற காரணத்தினுல்,
இதி
मौनं = மௌனத்தை,
மௌனம்
आश्रये = ஆசிரயிக்கிறேன்.
ஆஶ்ரயே

எங்கும் நிரம்பியதும் இரண்டற்றதும் துண்டுபடாத சைதன்யமும் ஜகத்திலுள்ள வேற்றுமைத்தோற்றம் முதலியவையற்றதும் இரண்டற்ற மேலான ஞான ஸ்வரூபத்தின் அம்சமும் (எதுவோ) அதுவே எப்பொழுதும் நான் என்ற காரணத்தினுல் மௌனத்தை ஆசிரயிக்கிறேன்.

[உபாதிகளிலிருந்து விலகியிருக்கும் சுத்த சைதன்யமே நான் என்று உணர்ந்த ஞானி தன்னுடைய நிலையை அனுபவித்தே தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமே தவிர எடுத்துச் சொல்லக்கூடியதில்லையானதால் மௌனமாகத்தான் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது.] **(45)**

जन्ममृत्युसुखदुःखवर्जितं जातिनीतिकुलगोत्रदूरगम् ।
चिद्विवर्तजगतोऽस्य कारणं तत्सदाहमिति मौनमाश्रये ॥ ४६ ॥

ஜன்மம்ருத்யுஸுக²து³:க²வர்ஜிதம்
ஜாதிநீதிகுலகோ³த்ரதூ³ரக³ம் ।
சித்³விவர்தஜக³தோ(அ)ஸ்ய காரணம்
தத்ஸதா³ஹமிதி மௌனமாஶ்ரயே ॥ 46 ॥

जन्ममृत्युसुखदुःखवर्जितं = பிறவி, சாவு, ஸங்கம், துக்கம்,
ஜன்மம்ருத்யுஸுக²து³:க²வர்ஜிதம் இவையற்றதும்,
जातिनीतिकुलगोत्रदूरगम् = ஜாதி, நீதி, குலம், கோத்திரம், இவை
ஜாதிநீதிகுலகோ³த்ரதூ³ரக³ம் களுக்கு வெகுதூரத்திலிருப்பதும்,
अस्य = இந்த,
அஸ்ய
चिद्विवर्तजगत: = சைதன்யத்தின் வெறும்
சித்³விவர்தஜக³த: தோற்றமாயுள்ள ஜகத்திற்கு,
कारणं = காரணமும் (எதுவோ),
காரணம்
तत् = அதுவே,
தத்
सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³
अहं = நான்,
அஹம்
इति = என்ற காரணத்தினுல்,
இதி
मौनं = மௌனத்தை,
மௌனம்

आश्रये = ஆசிரயிக்கிறேன்.
ஆஶ்ரயே

பிறவி, சாவு, ஸுகம், துக்கம், இவையற்றதும், ஜாதி, நீதி, குலம், கோத்திரம், இவைகளுக்கு வெகுதூரத்தில் இருப்பதும், சைதன்யத்தின் வெறும் தோற்றமாயுள்ள ஜகத்திற்குக் காரணமும் (எதுவோ, அதுவே எப்பொழுதும் நான் என்ற காரணத்தினுல் மௌனத்தை ஆசிரயிக்கிறேன்.

[சுத்த சைதன்யத்தைப் பற்றி நேரிடையாகச் சொல்ல முடியாமல் போனுலும் ஜகத்தைக் கொண்டு சொல்லலாமே என்றுல், அது ஸாத்யமில்லே. ஜகத்திலுள்ள பிறவி, சாவு, ஸுகம், துக்கம், ஜாதி நீதி, குலம் கோத்திரம் இவை எதுவும் இல்லா மலிருக்கும் பதார்த்தத்தை எப்படி வர்ணிக்க முடியும்? ஜகத்தே வெறும் தோற்ற மாயிருப்பதால் அதைக் கொண்டு அதற்கும் ஆதாரமாயிருக்கும் சைதன்யத்தின் வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்தை எப்படிக் காட்டமுடியும்? கயிறு என்றுல் என்னவென்று கேட்கிறவனுக்கு இருட்டு வேளையில் பாம்பாகத் தோன்றுகிறதே அது என்று பதில் சொன்னுல் கயிற்றின் ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னதாக ஆகுமா? ஆகையால் மௌன மாயிருப்பதுதான் நியாயம்.] **(46)**

उलूकस्य यथा भानावन्धकारः प्रतीयते
स्वप्रकाशे परानन्दे तमो मूढस्य भासते ॥ ४७ ॥

உலூகஸ்ய யதா² பா⁴னுவந்த⁴காரః ப்ரதீயதே
ஸ்வப்ரகாஶே பராநந்தே³ தமோ மூட⁴ஸ்ய பா⁴ஸதே ॥ 47 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²
भानौ = ஸூரியனிடம் (ஸூரியன் பிரகாசிக்கிறஸமயத்தில்),
பா⁴னௌ
उलूकस्य = கோட்டானுக்கு,
உலூகஸ்ய
प्रतीयते = இருட்டே,
ப்ரதீயதே
अन्धकार: = தெரிகிறதோ, (அப்படியே)
அந்த⁴காரः
परानन्दे = மேலான ஆனந்தஸ்வரூபமாய்,
பராநந்தே³
स्वप्रकाशे = ஸ்வயம்பிரகாசமான ஆத்மாவினிடம் (சைதன்யம் பிரகாசித்துக்கொண்டே யிருக்கும்போது),
ஸ்வப்ரகாஶே

मूढस्य = மூடனுக்கு,

மூட⁴ஸ்ய

तमः = இருட்டுதான்,

தம:

भासते = தோன்றுகிறது.

பா⁴ஸதே

எப்படி ஸூர்யன் பிரகாசிக்கிற ஸமயத்தில் கோட்டானுக்கு இருட்டே தெரிகிறதோ, (அப்படியே) மேலான ஆனந்த ஸ்வரூபமாய் ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக் கிற ஆத்மாவில் (சைதன்யம் பிரகாசித்துக்கொண்டே யிருக்கும் போது) மூடனுக்கு இருட்டுத்தான் தெரிகிறது.

[43 முதல் 46 வரை சுலோகங்களில் உபாதிகளிலிருந்து விலகின சுத்த சைதன் யத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டியதிலிருந்து அது எல்லோருக்கும் தாஞகவே தெளி வாகத் தெரியவேண்டியதுதானே என்று கேட்கலாம். தெரிய வேண்டியது என்பது வாஸ்தவம். ஆஞல் அறிய வேண்டிய கருவியான புத்தியில் தோஷமிருக்கும்போது எப்படி அறியமுடியும் என்று இந்த சுலோகத்திலும் அடுத்த சுலோகத்திலும் ஸமாதானம் சொல்கிறுர்.) **(47)**

यथा दृष्टिनिरोधार्तो सूर्यो नास्तीति मन्यते ।
तथाज्ञानावृतो देही ब्रह्म नास्तीति मन्यते ॥ ४८ ॥

யதா² த்³ருஷ்டிநிரோதா⁴ர்தோ ஸூர்யோ நாஸ்தீதி மன்யதே ।
ததா²ஜ்ஞானவ்ருதோ தே³ஹீ ப்³ரஹ்ம நாஸ்தீதி மன்யதே ॥ 48 ॥

यथा = எப்படி,

யதா²

यथा दृष्टिनिरोधार्तोः = கண்பார்வை தடைபட்டு

த்³ருஷ்டிநிரோதா⁴ர்தோ: சிரமப்படுகிறவன்,

सूर्यः = ஸூர்யன்,

ஸூர்ய:

नास्ति = இல்லை,

நாஸ்தி

इति = என்று,

இதி

मन्यते = நினைக்கிறுனே,

மன்யதே

तथा = அப்படியே,

ததா²

अज्ञानावृतः = அக்ஞானத்தினுல் மூடப்பட்டிருக்கும்,

அஜ்ஞானவ்ருத꞉

देही = ஜீவன்,

தே³ஹீ

ब्रह्म = பிரஹ்மமானது,

ப்³ரஹ்ம

नास्ति = இல்லை,

நாஸ்தி

इति = என்று,

இதி

मन्यते = எண்ணுகிறுன்.

மன்யதே

எப்படிக் கண் பார்வை தடைபட்டுச் சிரமப்படுகிறவன் ஸூர்யன் இல்லையென்று நினைக்கிறுனே, அப்படியே அக்ஞானத்தினுல் மூடப்பட்டிருக்கும் ஜீவன், பிரஹ்மமானது இல்லையென்று எண்ணுகிறுன். **(48)**

यथामृतं विषाद्भिन्नं विषदोषैर्न लिप्यते ।
न स्पृशामि जडाद्भिन्नो जडदोषान्प्रकाशयन् ॥ ४९ ॥

யதா²ம்ருதம் விஷாத்³பி⁴ன்னம் விஷதோ³ஷைர்ன லிப்யதே।
ந ஸ்ப்ருஶாமி ஜடா³த்³பி⁴ன்னோ ஜட³தோ³ஷான்ப்ரகாஶயன்॥ 49 ॥

यथा = எப்படி,

யதா²

अमृतं = அமிருதமானது,

அம்ருதம்

विषात् = விஷத்திலிருந்து,

விஷாத்

भिन्नं = வேறுபட்டதாயிருந்து,

பி⁴ன்னம்

विषदोषै: = விஷத்தினுடைய தோஷங்களினுல்,

விஷதோ³ஷை꞉

न लिप्यते = தூஷிக்கப்படுகிறதில்லையோ (அப்படியே),

ந லிப்யதே

जडात् = ஜடமான பதார்த்தத்திலிருந்து,

ஜடா³த்

भिन्नं = வேறுபட்டு,

பி⁴ன்னம்

जडदोषान् = ஜட பதார்த்தங்களின் தோஷங்களை,

ஜட³தோ³ஷான்

प्रकाशयन् = விளக்கிக்காட்டிக்கொண்டு இருக்கும்

ப்ரகாஶயன் நான் (அவைகளை),

न स्पृशामि = தொடுவதில்லை.

ந ஸ்ப்ருஶாமி

எப்படி விஷத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கும் அமிருதமானது விஷத்தி னுடைய தோஷங்களினால் தூஷிக்கப்படுகிறதில்லையோ, (அப்படியே) ஜடமான பதார்த்தத்திலிருந்து வேறுபட்டு ஜட பதார்த்தங்களின் தோஷங்களை விளக்கிக் காட்டிக்கொண்டு இருக்கும் நான் அவைகளைத் தொடுவதில்லை. **(49)**

स्वल्पाऽपि दीपकणिका बहुलं नाशयेत् तमः ।
स्वल्पोऽपि बोधो महतीमविद्यां शमयेत् तथा ॥ ५० ॥

ஸ்வல்பா(அ)பி தீ³பகணிகா ப³ஹுலம் நாஶயேத் தம꞉ ।
ஸ்வல்போ(அ)பி போ³தோ⁴ மஹதீமவித்³யாம் ஶமயேத் ததா² ॥ 50 ॥

दीपकणिका = சிறிய தீபம்,

தீ³பகணிகா

स्वल्पा अपि = வெகுசிறிய தாயிருந்தாலும்,

ஸ்வல்பா அபி

बहुलं = மிகவும் அதிகமான,

ப³ஹுலம்

तमः = இருட்டை,

தம꞉

नाशयेत् = போக்கடித்துவிடும்,

நாஶயேத்

तथा = அப்படியே,

ததா²

बोधः = ஞானமானது,

போ³த⁴꞉

स्वल्पो अपि = வெகுசிறியதாயிருந்தாலும்,

ஸ்வல்போ அபி

महतीं = பெரியதான,

மஹதீம்

अविद्यां = அக்ஞானத்தை,

அவித்³யாம்

शमयेत् = போக்கடித்துவிடும்.

ஶமயேத்

சிறிய தீபம் வெகுசிறியதாயிருந்தாலும் மிகவும் அதிகமான இருட்டைப் போக்கடித்துவிடும். அப்படியே ஞானமானது வெகுசிறியதாயிருந்தாலும் பெரியதான அக்ஞானத்தைப்போக்கடித்துவிடும்.

[அநாதிகாலமாக இருந்துவரும் அக்ஞானம் மிகவும் திடப்பட்டிருப்பதால் அதை இப்பொழுது புதிதாக வந்துள்ள ஞானம் போக்கடிக்க முடியுமா என்ற ஸந்தேஹத்தை நிவிருத்தி செய்து வைப்பதற்காக இந்த தீப திருஷ்டாந்தம் கொடுக் கப்பட்டிருக்கிறது. பூமியை ஸ்ருஷ்டிக்கும் காலத்தில் ஏற்பட்ட மலையின் குகையி லுள்ள இருட்டு வெகுநாள்பட்டதென்பது வாஸ்தவம்; ஆனாலும் இப்பொழுது ஒரு சிறிய விளக்கை அங்குகொண்டுபோனாலும் அந்த இருட்டு விலகுவதில்லையா என்கிறார்.] **(50)**

चिद्रूपत्वात्न मे जाड्यं सत्यत्वान्नानृतं मम ।
आनन्दत्वात्न मे दुःखमज्ञानाद्भाति तत् त्रयम् ॥ ५१ ॥

சித்³ரூபத்வாத்ன மே ஜாட்³யம் ஸத்யத்வாந்நாந்ருதம் மம ।
ஆனந்த³த்வாத்ன மே து³:க²மஜ்ஞாநாத்³பா⁴தி தத் த்ரயம் ॥ 51 ॥

चिद्रूपत्वात् = ஞானஸ்வரூபனாயிருப்பதினால்,

சித்³ரூபத்வாத்

मे = எனக்கு,

மே

जाड्यं = ஜடத்தன்மை,

ஜாட்³யம்

न = கிடையாது,

ந

सत्यत्वात् = ஸத்ய ஸ்வரூபனாயிருப்பதினால்,

ஸத்யத்வாத்

मम = எனக்கு (என்னிடத்தில்),

மம

अनृतं = பொய்,

அந்ருதம்

न = கிடையாது,

ந

आनन्दत्वात् **ஆனந்த³த்வாத்**	=	ஆனந்தஸ்வரூபியானதினல்,
मे **மே**	=	எனக்கு,
दुःखं **து³ःக²ம்**	=	துக்கம்,
न **ந**	=	கிடையாது,
तत् **தத்**	=	அந்த,
त्रयं **த்ரயம்**	=	மூன்றும்,
अज्ञानात् **அஜ்ஞானத்**	=	அக்ஞானத்தினல்தான்,
भाति **பா⁴தி**	=	தோன்றுகிறது.

ஞானஸ்வரூபனுயிருப்பதினல் எனக்கு ஜடத்தன்மை கிடையாது. ஸத்யஸ்வரூபனுயிருப்பதினல் எனக்கு (என்னிடத்தில்) பொய் கிடையாது. ஆனந்தஸ்வரூபியானதினல் எனக்கு துக்கம் கிடையாது. அந்த மூன்றும் அக்ஞானத்தினல்தான் தோன்றுகிறது. **(51)**

कालत्रये यथा सर्पो रज्जौ नास्ति तथा मयि ।
अहंकारादि देहान्तं जगन्नास्त्यहमद्वयः ॥ ५२ ॥

காலத்ரயே யதா² ஸர்போ ரஜ்ஜௌ நாஸ்தி ததா² மயி ।
அஹங்காராதி³ தே³ஹாந்தம் ஜக³ன்னாஸ்த்யஹமத்³வய: ॥ 52 ॥

यथा **யதா²**	=	எப்படி,
कालत्रये **காலத்ரயே**	=	(சென்றகாலம், நிகழ்காலம், வரும் காலம் என்ற) மூன்று காலங்களிலும்,
रज्जौ **ரஜ்ஜௌ**	=	கயிற்றில்,
सर्पः **ஸர்ப:**	=	பாம்பு,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	கிடையவே கிடையாதோ,

तथा = அப்படியே,
ததா2

मयि = என்னிடத்தில்,
மயி

अहंकारादि = அஹங்காரம் முதல்,
அஹங்காராதி3

देहान्तं = சரீரம்வரையுள்ள,
தே3ஹாந்தம்

जगत् = ஜகத்தானது,
ஜக3த்

नास्ति = கிடையாது,
நாஸ்தி

अहं = நான்,
அஹம்

अद्वय: = இரண்டற்றவன்.
அத்3வய:

எப்படி (சென்றகாலம், நிகழ்காலம், வரும்காலம் என்ற) மூன்று காலங்களி லும் கயிற்றில் பாம்பு கிடையவே கிடையாதோ, அப்படியே என்னிடத்தில் என்னிடத்தில் அஹங்காரம் முதல் சரீரம் வரையுள்ள ஜகத்தானது கிடையாது. நான் இரண்டற்றவன். **(52)**

भानौ तम:प्रकाशत्वं नाङ्गीकुर्वन्ति सज्जना: ।
तमस्तत्कार्यसाक्षीति भ्रान्तवुद्धिरहो मयि ॥ ५३ ॥

பா4னௌ தம:ப்ரகாஶத்வம் நாங்கீ3குர்வந்தி ஸஜ்ஜனா: ।
தமஸ்தத்கார்யஸாக்ஷீதி ப்4ராந்தவுத்3தி4ரஹோ மயி ॥ 53 ॥

भानौ = ஸூர்யனிடத்தில்,
பா4னௌ

तम:प्रकाशत्वं = இருட்டை பிரகாசிக்கும் தன்மை இருப்பதாக,
தம:ப்ரகாஶத்வம்

सज्जना: = அறிவாளிகள்,
ஸஜ்ஜனா:

न अङ्गीकुर्वन्ति = ஒப்புக்கொள்ளுவதில்லை. (ஆகையால்),
ந அங்கீ3குர்வந்தி

तमस्तत्कार्यसाक्षी = அக்ஞானத்தையும் அதன் கார்யங்களையும் நேரில் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன்,
தமஸ்தத்கார்யஸாக்ஷீ

इति = என்று,

இதி

मयि = என்னிடத்தில்,

மயி

भ्रान्तवुद्धिः = நினைப்பது பிராந்தியேயாகும்,

ப்⁴ராந்தவுத்³தி⁴:

अहो = இது வெகு ஆச்சர்யம்.

அஹோ

ஸூர்யனிடத்தில் இருட்டைப் பிரகாசிக்கும் தன்மை இருப்பதாக அறிவாளிகள் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. (ஆகையால்) அக்ஞானத்தையும் அதன் கார்யங்களையும் நேரில் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன் என்று என்னிடத்தில் நினைப்பது பிராந்தியேயாகும். இது வெகு ஆச்சர்யம்.

[ஞானஸ்வரூபனான ஆத்மாவும் அக்ஞான கார்யமான ஜடப்பிரபஞ்சமும் பரஸ்பரம் விரோதமாயிருப்பதால் அவை இரண்டிற்கும் எவ்வித ஸம்பந்தமும் இருக்க முடியாது என்பது தான் வாஸ்தவம். ஸம்பந்தமிருப்பதாகத் தோன்றுவது பிராந்தியினால்தான், என்று 49 முதல் 53 வரை சுலோகங்களில் காட்டிவிட்டு 54 வது சுலோகத்தில் அந்த பிராந்திக்கு நிமித்தமென்னவென்பதைக் கூறுகிறார்,] **(53)**

यथा शीतं जलं वह्निसंबन्धादुष्णवत् भवेत् ।
बुद्धितादात्म्यसंबन्धात् कर्तुत्वं वस्तुनो नहि ॥ ५४ ॥

யதா² ஶீதம் ஜலம் வஹ்நிஸம்ப³ந்தா⁴து³ஷ்ணவத் ப⁴வேத் ।
பு³த்³தி⁴தாதா³த்ம்யஸம்ப³ந்தா⁴த் கர்துத்வம் வஸ்துனோ நஹி ॥ 54 ॥

यथा = எப்படி,

யதா²

शीतं = குளிர்ந்த,

ஶீதம்

जलं = ஜலமானது,

ஜலம்

वह्निसंबन्धात् = நெருப்பின் ஸம்பந்தத்தினால்,

வஹ்நிஸம்ப³ந்தா⁴த்

उष्णवत् = சூடு உள்ளதாக,

உஷ்ணவத்

भवेत् = ஆகிறதோ, (அப்படியே),

ப⁴வேத்

बुद्धितादात्म्यसंबन्धात् பு³த்³தி⁴தாதா³த்ம்யஸம்ப³ந்தா⁴த்	=	புத்தியோடு ஒன்ருகத்தோன்றும் ஸம்பந்தம் என்ற காரணத்திஞல் (ஆத்மாவிற்கு),
कर्तुत्वं கர்துத்வம்	=	செய்கிறவன் என்ற தன்மை (ஏற்படுகிறது),
वस्तुतः வஸ்துத:	=	வாஸ்தவத்தில்,
नहि நஹி	=	கிடையாது.

எப்படிக் குளிர்ந்த ஜலமானது நெருப்பின் ஸம்பந்தத்திஞல் சூடு உள்ளதாக ஆகிறதோ, (அப்படியே) புத்தியோடு ஒன்ருகத் தோன்றும் ஸம்பந்தம் என்ற காரணத் திஞல் (ஆத்மாவிற்கு) செய்கிறவன் என்ற தன்மை (ஏற்படுகிறது). வாஸ்தவத்தில் கிடையாது.

[பிரபஞ்சம் கல்பிதமானதிஞல், அதஞல் ஆத்மாவிற்கு அனுகூலமும் கிடை யாது, பிரதிகூலமும் கிடையாது, என்று மேலுள்ள மூன்று சுலோகங்களில் காட்டு கிருர்.] **(54)**

जलबिन्दुभिराकाशं न सिक्तं न च शुध्यति ।
तथा गङ्गाजलेनाहं न शुद्ध नित्यशुद्धतः ॥ ५५ ॥

ஜலபி³ந்து³பி⁴ராகாஶம் ந ஸிக்தம் ந ச ஶுத்⁴யதி ।
ததா² க³ங்கா³ஜலேஞஹம் ந ஶுத்³த⁴ நித்யஶுத்³த⁴த: ॥ 55 ॥

आकाशं ஆகாஶம்	=	ஆகாசமானது,
जलबिन्दुभिः ஜலபி³ந்து³பி⁴:	=	நீர்த்திவிஃலகளால்,
न सिक्तं ந ஸிக்தம்	=	நஃனக்கப்படுகிறதில்ஃல,
न च शुध्यति ந ச ஶுத்⁴யதி	=	சுத்தமாவதும் இல்ஃல,
तथा ததா²	=	அப்படியே,
अहं அஹம்	=	நான்,
नित्यशुद्धतः நித்யஶுத்³த⁴த:	=	எப்பொழுதும் சுத்தமாகவேயிருப்பதால்,

गङ्गाजलेन **க³ங்கா³ஜலேன**	=	கங்காநதியின் ஜலத்தினுல்,
न शुद्ध **ந ஶுத்³த⁴**	=	சுத்தமாவதில்லை.

ஆகாசமானது நீர்த்திவிலைகளால் நனைக்கப்படுகிறதில்லை, சுத்தமாவதும் இல்லை. அப்படியே நான் எப்பொழுதும் சுத்தமாகவே இருப்பதால் கங்கா நதியின் ஜலத்தினுல் சுத்தமாவதில்லை. **(55)**

वृक्षोत्पन्नफलैर्वृक्ष यथा तृप्तिं न गच्छति ।
मय्यध्यस्तान्नपानाद्यैस्तथा तृप्तिर्न विद्यते ॥ ५६ ॥

வ்ருக்ஷோத்பன்னப²லைர்வ்ருக்ஷ யதா² த்ருப்திம் ந க³ச்ச²தி ।
மய்யத்⁴யஸ்தான்னபாநாத்³யைஸ்ததா² த்ருப்திர்ன வித்³யதே ॥ 56 ॥

वृक्षोत्पन्नफलैः **வ்ருக்ஷோத்பன்னப²லை:**	=	மரத்திலிருந்து உண்டான பழங்களினுல்,
वृक्षः **வ்ருக்ஷ:**	=	அந்த மரமானது,
यथा **யதா²**	=	எப்படி,
तृप्तिं **த்ருப்திம்**	=	திருப்தியை,
न गच्छति **ந க³ச்ச²தி**	=	அடைகிறதில்லையோ,
तथा **ததா²**	=	அப்படியே,
मयि **மயி**	=	என்னிடத்தில்,
अध्यस्त **அத்⁴யஸ்த**	=	கல்பிக்கப்பட்ட,
अन्नपानाद्यैः **அன்னபாநாத்³யை:**	=	அன்னம், பானம் முதலியவைகளால் (எனக்கு),
तृप्तिः **த்ருப்தி:**	=	திருப்தியானது,
न विद्यते **ந வித்³யதே**	=	ஏற்படுகிறதில்லை.

ஒரு மரத்திலிருந்து உண்டான பழங்களினால் அந்த மரமானது எப்படி திருப்தியை அடைகிறதில்லையோ, அப்படியே என்னிடத்தில் கல்பிக்கப்பட்ட அன்னம், பானம் முதலியவைகளால் (எனக்கு) திருப்தியானது ஏற்படுகிறதில்லை. **(56)**

स्थाणौ प्रकल्पितश्चोरः स स्थाणुत्वं न बाधते ।
स्वस्मिन्कल्पितजीवश्च स्वं बाधितुमशक्यते ॥ ५७ ॥

ஸ்தா²ணௌ ப்ரகல்பிதஶ்சோரः ஸ ஸ்தா²ணுத்வம் ந பா³த⁴தே ।
ஸ்வஸ்மின்கல்பிதஜீவஶ்ச ஸ்வம் பா³தி⁴துமஶக்யதே ॥ 57 ॥

स्थाणौ = கட்டையில்,
ஸ்தா²ணௌ

चोरः = திருடன்,
சோரः

प्रकल्पितः = கல்பிக்கப்பட்டவன்,
ப்ரகல்பிதः

सः = அவன்,
ஸः

स्थाणुत्वं = கட்டையாயிருக்கும் தன்மையை,
ஸ்தா²ணுத்வம்

न बाधते = பாதிப்பது கிடையாது. (அப்படிப் போலவே),
ந பா³த⁴தே

स्वस्मिन् = தன்னிடத்தில்,
ஸ்வஸ்மின்

कल्पितजीवश्च = கல்பிதமான ஜீவனும்,
கல்பிதஜீவஶ்ச

स्वं = தன்னை,
ஸ்வம்

बाधितुं = பாதிப்பதற்கு,
பா³தி⁴தும்

न शक्यते = முடியாது.
ந ஶக்யதே

மரக்கட்டையில் ப்ராந்தியால் திருடன் கல்பிக்கப்பட்டவன். அதிலுள்ள கட்டையாயிருக்கும் தன்மையை அந்தத் திருடனால் போக்கடிக்க முடியாது இது போலவே தன்னிடத்தில் அக்ஞானத்தால் கல்பிக்கப்பட்ட ஜீவனும் தன் உண்மை ஸ்வரூபத்தை பாதிக்க முடியாது.

[ஜாக்கிரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்கிற நிலைகளும் ஆத்மாவிற்கு ஸம்பந்தப்பட்டவையல்ல என்று மேல் மூன்று சுலோகங்களில் காட்டப்படுகிறது.] **(57)**

अज्ञाने बुद्धिविलये निद्रा सा भण्यते बुधैः ।
विलीनाज्ञानतत्कार्ये मयि निद्रा कथं भवेत् ॥ ५८ ॥

அஜ்ஞானே பு³த்³தி⁴விலயே நித்³ரா ஸா ப⁴ண்யதே பு³தை⁴꞉ ।
விலீனாஜ்ஞானதத்கார்யே மயி நித்³ரா கத²ம் ப⁴வேத் ॥ 58 ॥

अज्ञाने **அஜ்ஞானே**	=	அக்ஞானத்தினிடத்தில்,
बुद्धिविलये **பு³த்³தி⁴விலயே**	=	புத்தி நன்கு லயமடைந்திருக்கும்போது,
सा **ஸா**	=	அந்த நிலை,
निद्रा **நித்³ரா**	=	தூக்கம் என்று,
बुधैः **பு³தை⁴꞉**	=	அறிவாளிகளால்,
भण्यते **ப⁴ண்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது,
विलीनाज्ञानतत्कार्ये **விலீனாஜ்ஞானதத்கார்யே**	=	அக்ஞானமும் அதிலிருந்து ஏற்படுபவைகளும் நசித்துப்போயிருக்கிற,
मयि **மயி**	=	என்னிடத்தில்,
निद्रा **நித்³ரா**	=	தூக்கம்,
कथं **கத²ம்**	=	எப்படி,
भवेत् **ப⁴வேத்**	=	இருக்கும்?

அக்ஞானத்தினிடத்தில் புத்தி நன்கு லயம் அடைந்திருக்கும்போது அந்த நிலை தூக்கம் என்று அறிவாளிகளால் சொல்லப்படுகிறது. அக்ஞானமும் அதிலிருந்து ஏற்படுகிறவைகளும் நசித்துப்போயிருக்கிற என்னிடத்தில் தூக்கம் எப்படி இருக்கும்? **(58)**

बुद्धेः पूर्णविकासोऽयं जागरः परिकीर्त्यते ।
विकारादिविहीनत्वा जागरो मे न विद्यते ॥ ५९ ॥

பு³த்³தே⁴ꞏ பூர்ணவிகாஸோ(அ)யம் ஜாக³ரꞏ பரிகீர்த்யதே ।
விகாராதி³விஹீனத்வா ஜாக³ரோ மே ந வித்³யதே ॥ 59 ॥

बुद्धेः = புத்தியினுடைய,
பு³த்³தே⁴ꞏ
पूर्णविकासः = நன்கு பிரகாசமாயுள்ள,
பூர்ணவிகாஸꞏ
अयं = இந்த நிலை,
அயம்
जागरः = ஜாக்கிரத்து என்று,
ஜாக³ரꞏ
परिकीर्त्यते = சொல்லப்படுகிறது,
பரிகீர்த்யதே
विकारादिविहीनत्वात् = மாறுதல் முதலானதுகளெல்லாம் இல்லாமலிருக்கும் தன்மையுடையவனுதலால்,
விகாராதி³விஹீனத்வாத்
मे = எனக்கு,
மே
जागरः = ஜாக்கிரத் என்கிற நிலை,
ஜாக³ரꞏ
न विद्यते = கிடையாது.
ந வித்³யதே

புத்தியினுடைய நன்கு பிரகாசமாயுள்ள இந்த நிலை ஜாக்கிரத்து என்று சொல்லப்படுகிறது. மாறுதல் முதலானதுகளெல்லாம் இல்லாமலிருக்கும் தன்மையுடையவனுதலால் எனக்கு ஜாக்கிரத் என்கிற நிலை கிடையாது. **(59)**

सूक्ष्मनाडीषु सञ्चारो बुद्धेः स्वप्नः प्रजायते ।
संचारधर्मरहिते स्वप्नो नास्ति तथा मयि ॥ ६० ॥

ஸூக்ஷ்மநாடீ³ஷு ஸஞ்சாரோ பு³த்³தே⁴ꞏ ஸ்வப்னꞏ ப்ரஜாயதே ।
ஸஞ்சாரத⁴ர்மரஹிதே ஸ்வப்னோ நாஸ்தி ததா² மயி ॥ 60 ॥

सूक्ष्मनाडीषु = ஸூக்ஷ்ம நாடிகளில்,
ஸூக்ஷ்மநாடீ³ஷு
बुद्धेः = புத்தியினுடைய,
பு³த்³தே⁴ꞏ
संचारः = ஸஞ்சரிப்பதானது,
ஸஞ்சாரꞏ

स्वप्नः **ஸ்வப்னஃ**	=	ஸ்வப்னமாக,
प्रजायते **ப்ரஜாயதே**	=	ஆகி விடுகிறது,
तथा **ததா²**	=	அவ்விதம்,
संचारधर्मरहिते **ஸஞ்சாரத⁴ர்மரஹிதே**	=	ஸஞ்சாரம் என்ற தர்மமில்லாத,
मयि **மயி**	=	என்னிடத்தில்,
स्वप्नः **ஸ்வப்னஃ**	=	ஸ்வப்னம்,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	கிடையாது.

ஸூக்ஷ்ம நாடிகளில் புத்தி ஸஞ்சரிப்பதானது ஸ்வப்னமாக ஆகிவிடுகிறது. அவ்விதம் ஸஞ்சாரமில்லாத என்னிடத்தில் ஸ்வப்னம் கிடையாது.

[ஜாக்கிரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்னும் மூன்று அவஸ்தைகள் ஆத்மாவிற் குக்கிடையாது என்று சொன்னதினுலேயே அவைகளை ஒட்டிய மற்ற தர்மங்களும் கிடையாது என்று ஏற்பட்டபோதிலும் ஜாக்கிரத் அவஸ்தையில் சேர்ந்த ஸ்நாநம், போக்குவரத்து, பசி, தாஹம் இவைகள் கிடையாதென்பதை ஸ்பஷ்டமாகவே மேல் நான்கு சுலோகங்களில் காட்டுகிறார்.] **(60)**

परिपूर्णस्य नित्यस्य शुद्धस्य ज्योतिषो मम ।
आगन्तुकमलाभावात् किं स्नानेन प्रयोजनम् ॥ ६१ ॥

பரிபூர்ணஸ்ய நித்யஸ்ய ஶுத்³த⁴ஸ்ய ஜ்யோதிஷோ மம ।
ஆக³ந்துகமலாபா⁴வாத் கிம் ஸ்னானேன ப்ரயோஜனம் ॥ 61 ॥

परिपूर्णस्य **பரிபூர்ணஸ்ய**	=	எங்கும் நிறைந்தவனுகவும்,
नित्यस्य **நித்யஸ்ய**	=	நித்தியனுகவும்,
शुद्धस्य **ஶுத்³த⁴ஸ்ய**	=	சுத்தனுகவும்,
ज्योतिषः **ஜ்யோதிஷஃ**	=	பிரகாசஸ்வரூபமாயும் உள்ள,

मम	=	எனக்கு,
மம		
आगन्तुक	=	வந்துசேரக்கூடிய,
ஆக³ந்துக		
मल	=	அழுக்கு,
மல		
अभावात्	=	கிடையாததினுல்,
அபா⁴வாத்		
स्नानेन	=	ஸ்நாநத்தினுல்,
ஸ்ஞனேன		
किं	=	என்ன,
கிம்		
प्रयोजनम्	=	பிரயோஜனம்?
ப்ரயோஜனம்		

எங்கும் நிறைந்தவனுகவும் நித்தியனுகவும் சுத்தனுகவும் பிரகாச ஸ்வரூபமா யுமுள்ள எனக்கு வந்து சேரக்கூடிய அழுக்கு கிடையாததினுல் ஸ்நாநத்தினுல் என்னப் பிரயோஜனம்? **(61)**

देशाभावात् क्व गन्तव्यं स्थानाभावात् क्वा स्थितिः ।
पूर्णे मयि स्थानदेशौ कल्पितावहमद्वयः ॥ ६२ ॥

தே³ஶாபா⁴வாத் க்வ க³ந்தவ்யம் ஸ்தா²நாபா⁴வாத் க்வா ஸ்தி²திः ।
பூர்ணே மயி ஸ்தா²னதே³ஶௌ கல்பிதாவஹமத்³வயः ॥ 62 ॥

देशाभावात्	=	இடமென்பதே கிடையாதபடியால்,
தே³ஶாபா⁴வாத்		
क्व	=	எங்கே,
க்வ		
गन्तव्यं	=	போகவேண்டும்?
க³ந்தவ்யம்		
स्थानाभावात्	=	இருப்பிடமென்றே கிடையாதபடியால்,
ஸ்தா²நாபா⁴வாத்		
क्वा	=	எங்கேதான்,
க்வா		
स्थितिः	=	இருப்பு வேண்டும்?
ஸ்தி²திः		

पूर्णे = எங்கும் நிறைந்த,
பூர்ணே

मयि = என்னிடத்தில்,
மயி

स्थानदेशौ = இடம் இருப்பிடம் என்ற இரண்டும்,
ஸ்தா²னதே³ஶௌ

कल्पितौ = கல்பிக்கப்பட்டவை,
கல்பிதௌ

अहं = நான்,
அஹம்

अद्वयः = இரண்டற்றவன்.
அத்³வயஃ

இடம் என்பதே கிடையாதபடியால் எங்கே போக வேண்டும்? இருப்பிடம் என்றே கிடையாதபடியால் எங்கே தான் இருப்பு வேண்டும்? எங்கும் நிறைந்த என்னிடத்தில் இடம், இருப்பிடம் என்ற இரண்டும் கல்பிக்கப்பட்டவைகள், நான் இரண்டற்றவன். **(62)**

प्राणसंचारसंशोषात् पिपासा जायते खलु ।
शोषणानर्हचिद्रूपे मय्येपा जायते कथम् ॥ ६३ ॥

ப்ராணஸஞ்சாரஸம்ஶோஷாத் பிபாஸா ஜாயதே க²லு ।
ஶோஷணானர்ஹசித்³ரூபே மய்யேபா ஜாயதே கத²ம் ॥ 63 ॥

प्राणसंचारसंशोषात् = பிராணவாயு ஸஞ்சரிப்பதினால்
ப்ராணஸஞ்சாரஸம்ஶோஷாத் ஏற்படும் வரட்சியினால்,

पिपासा = தாஹம்,
பிபாஸா

जायते खलु = ஏற்படுகிறதல்லவா?
ஜாயதே க²லு

शोषणानर्हचिद्रूपे = வரண்டுபோவதற்கு இடமில்லாத
ஶோஷணானர்ஹசித்³ரூபே ஞானஸ்வரூபனான,

मयि = என்னிடத்தில்,
மயி

एषा = இந்த தாஹம்,
ஏஷா

कथं = எப்படி,
கத²ம்

जायते = ஏற்படும்?
ஜாயதே

பிராணவாயு ஸஞ்சரிப்பதினால் ஏற்படும் வரட்சியினால் தாஹம் ஏற்படுகிறதல்லவா? வரண்டுபோவதற்கு இடமில்லாத ஞான ஸ்வரூபனான என்னிடத்தில் இந்த தாஹம் எப்படி ஏற்படும்? **(63)**

नाडीषु पीड्यमानासु वाय्वग्निभ्यां भवेत् क्षुधा ।
तयोः पीडन हेतुत्वं संविद्रूपे कथं मयि ॥ ६४ ॥

நாடீ³ஷு பீட்³யமானாஸு வாய்வக்³னிப்⁴யாம் ப⁴வேத் க்ஷுதா⁴ ।
தயோஃ பீட³ன ஹேதுத்வம் ஸம்வித்³ரூபே கத²ம் மயி ॥ 64 ॥

वाय्वग्निभ्यां = வாயுவினாலும் அக்னியினாலும்,
வாய்வக்³னிப்⁴யாம்
नाडीषु = நாடிகள்,
நாடீ³ஷு
पीड्यमानासु = பீடிக்கப்படும்போது,
பீட்³யமானாஸு
क्षुधा = பசி,
க்ஷுதா⁴
भवेत् = ஏற்படும்,
ப⁴வேத்
संविद्रूपे = ஞானஸ்வரூபியான,
ஸம்வித்³ரூபே
मयि = என்னிடத்தில்,
மயி
तयोः = அவைகளுக்கு (வாயுவிற்கும் அக்னிக்கும்),
தயோஃ
पीडन हेतुत्वं = பீடிப்பதற்குக்காரணமாயிக்கும் தன்மை,
பீட³ன ஹேதுத்வம்
कथं = எப்படி இருக்கும்?
கத²ம்

வாயுவினாலும் அக்னியினாலும் நாடிகள் பீடிக்கப்படும் போது பசி ஏற்படும். ஞான ஸ்வரூபியான என்னிடத்தில் அவைகளுக்கு (வாயுவிற்கும் அக்னிக்கும்) பீடிப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மை எப்படி இருக்கும்?

[ஆத்மா சரீரமில்லாததினுல் சரீரத்தை யொட்டியதான பால்யம், யௌவனம், வார்த்தகம் என்ற அவஸ்தைகளும் ஆத்மாவிற்குக் கிடையாது என்று மேல் மூன்று சுலோகங்களினால் காட்டுகிறுர்.] **(64)**

शरीरस्थितिशैथिल्यं श्वेतलोमसमन्वितम् ।
जरा भवति सा नास्ति निरंशे मयि सर्वगे ॥ ६५ ॥

ஶரீரஸ்தி²திஶைதி²ல்யம் ஶ்வேதலோமஸமன்விதம் ।
ஜரா ப⁴வதி ஸா நாஸ்தி நிரம்ஶே மதி² ஸர்வகே³ ॥ 65 ॥

श्वेतलोमसमन्वितम् = வெளுப்பாய்ப்போன ரோமத்துடன் கூடின,
ஶ்வேதலோமஸமன்விதம்
शरीरस्थितिशैथिल्यं = சரீரத்தின் கட்டுக்குத் தளர்ச்சி என்பது,
ஶரீரஸ்தி²திஶைதி²ல்யம்
जरा = ஜரை (மூப்பு),
ஜரா
भवति = ஆகிறது,
ப⁴வதி
सा = அந்த ஜரை,
ஸா
निरंशे = அம்சங்கள் இல்லாத,
நிரம்ஶே
सर्वगे = எங்கேயும் இருக்கிற,
ஸர்வகே³
मयि = என்னிடத்தில்,
மயி
नास्ति = கிடையாது.
நாஸ்தி

வெளுப்பாய்ப்போன ரோமத்துடன் சரீரத்தின் கட்டுக்குத் தளர்ச்சி என்பது ஜரை (மூப்பு) ஆகிறது. அந்த ஜரை அம்சங்களேயில்லாத எங்கும் இருக்கிற என்னிடத்தில் கிடையாது. **(65)**

योषित्क्रीडासुखस्यान्तर्गर्वाढ्यं यौवनं किल ।
आत्मानन्दे परे पूर्णे मयि नास्ति हि यौवनम् ॥ ६६ ॥

யோஷித்க்ரீடா³ஸுக²ஸ்யாந்தர்க³ர்வாட்⁴யம் யௌவனம் கில ।
ஆத்மானந்தே³ பரே பூர்ணே மயி நாஸ்தி ஹி யௌவனம் ॥ 66 ॥

योषित्क्रीडासुखस्य **யோஷித்க்ரீடா³ஸுக²ஸ்ய**	=	பெண்களுடன் கிரீடை செய்வதில் ஸுகமுள்ளவனுக்கு,
किल **கில**	=	அல்லவா,
अन्तर्गर्वाढ्यं **அந்தர்க³ர்வாட்⁴யம்**	=	மனதிற்குள் கர்வம் நிரம்பியதான,
यौवनं **யௌவனம்**	=	யௌவனம் என்பது?
परे **பரே**	=	எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகவும்,
पूर्णे **பூர்ணே**	=	நிறைந்தவனுகவும்,
आत्मानन्दे **ஆத்மானந்தே³**	=	தன்னிடத்திலேயே ஆனந்தத்தையுடை யமான,
मयि **மயி**	=	என்னிடத்தில்,
यौवनं **யௌவனம்**	=	யௌவனம்,
नास्ति हि **நாஸ்தி ஹி**	=	கிடையாது.

பெண்களுடன் கிரீடை செய்வதில் ஸுகமுள்ளவனுக்கு அல்லவா மனதிற்குள் கர்வம் நிரம்பியதான யௌவனம் என்பது? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகவும் நிறைந்தவனுகவும் தன்னிடத்திலேயே ஆனந்தத்தை உடையவனுமான என்னிடத்தில் யௌவனம் கிடையாது. **(66)**

मूढबुद्धिपरिव्याप्तं दुःखानामालयं सदा ।
बाल्यं कोपनशीलान्तं न मे सुखजलाम्बुधेः ॥ ६७ ॥

மூட⁴பு³த்³தி⁴பரிவ்யாப்தம் து³:கா²நாமாலயம் ஸதா³ ।
பா³ல்யம் கோபனஶீலாந்தம் ந மே ஸுக²ஜலாம்பு³தே⁴: ॥ 67 ॥

मूढबुद्धिपरिव्याप्तं **மூட⁴பு³த்³தி⁴பரிவ்யாப்தம்**	=	அறிவில்லாத புத்தியினுல் வியாபிக்கப்பட்டதாயும்,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
दुःखानां **து³:கா²னும்**	=	துக்கங்களுக்கு,

आलयं **ஆலயம்**	=	இருப்பிடமாயும்,
कोपनशीलान्तं **கோபனஶீலாந்தம்**	=	கோபித்துக்கொள்வதிலேயே முடிவுற்ற தாயும் உள்ள,
बाल्यं **பா³ல்யம்**	=	பால்யம்,
सुखजलाम्बुधेः **ஸுக²ஜலாம்பு³தே⁴:**	=	ஸுகமாகிய ஜலம் நிரம்பிய ஸமுத்திரமாகிய,
मे **மே**	=	எனக்கு,
न **ந**	=	கிடையாது.

அறிவில்லாத புத்தியினுல் வியாபிக்கப்பட்டதாயும் எப்பொழுதும் துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாயும் கோபித்துக் கொள்வதிலேயே முடிவுள்ளதாயும் உள்ள பால்யம் ஸுகமாகிய ஜலம் நிரம்பிய ஸமுத்திரமாகிய எனக்கு கிடையாது.

[இவ்விதமாக எது எல்லாம் ஆத்மாவல்ல வென்றும், ஆத்மாவின் வாஸ்தவ ஸ்வரூபம் என்னவென்றும் அதை அறிய வொட்டாமல் செய்கிற அக்ஞானம், அதன் கார்யங்களான அந்த:கரணம் முதலானவைகளிலிருந்து விலக்கி சுத்தமான சைதன்ய ரூபமாயுள்ள ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை உணரவேண்டுமென்றும் அப்படி உணர்ந்தவனுடைய நிலை எப்படி இருக்குமென்றும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லிவிட்டு இந்த பிரகரணத்தை உபஸம்ஹாரம் செய்கிறுர்.] **(67)**

एवं तत्वविचाराब्धौ निमग्नानां सदा नृणाम् ।
परमाद्वैतविज्ञानमपरोक्षं न संशयः ॥ ६८ ॥

ஏவம் தத்வவிசாராப்³தௌ⁴ நிமக்³னுனும் ஸதா³ ந்ருணும் ।
பரமாத்³வைதவிஜ்ஞானமபரோக்ஷம் ந ஸம்ஶய: ॥ 68 ॥

एवं **ஏவம்**	=	இவ்விதமாக,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
तत्वविचाराब्धौ **தத்வவிசாராப்³தௌ⁴**	=	தத்துவவிசாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில்,
निमग्नानां **நிமக்³னுனும்**	=	நன்கு மூழ்கியிருக்கும்,

नृणाम् **ந்ருணாம்**	=	மனிதர்களுக்கு,
परमाद्वैतविज्ञानं **பரமாத்³வைதவிஜ்ஞானம்**	=	மேலான இரண்டற்றதான பிரஹ்மத்தின் அனுபவ ஞானம்,
अपरोक्षं **அபரோக்ஷம்**	=	நேரிலேயே ஏற்படும்,
संशयः **ஸம்ஶய:**	=	(இவ்விஷயத்தில்) ஸந்தேஹம்,
न **ந**	=	இல்லெ.

இவ்விதமாக தத்துவ விசாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் எப்பொழுதும் நன்கு மூழ்கியிருக்கும் மனிதர்களுக்கு மேலான இரண்டற்றதான பிரஹ்மத்தின் அனுபவ ஞானம் நேரிலேயே ஏற்படும். (இவ்விஷயத்தில்) ஸந்தேஹம் இல்லை. **(68)**

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ
स्वात्मप्रकाशिका संपूर्णा ॥

இதி ஶ்ரீமத்பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யஸ்ய
ஶ்ரீகோ³விந்த³ப⁴க³வத்பூஜ்யபாத³ஶிஷ்யஸ்ய
ஶ்ரீமச்ச²ங்கரப⁴க³வத: க்ருதௌ
ஸ்வாத்மப்ரகாஶிகா ஸம்பூர்ணா ॥